

TAKSİM İSYAN DEVİRİM

Üç yıl önce, yine böyle yasaklı bir 1 Mayıs sonrası... yine sisteme dönük tüm öfkeyi kendi kişiliğinde toplamış bir diktatöre karşı... "Yetti artık!" diyen özgürlük patlaması kopup gelmişti Taksim'den. O güne dek tanık olduğumuz en büyük halk ayaklanması... En ciddi devrim deneyimi... düzeni ve tüm ülkeyi iliklerine dek sarsan büyük kalkışma... ve kendisi farkına varmasa da bir iktidar odağı adayı Taksim Komünü!

Aradan üç yıl geçti. Şimdi çelişkiler daha yoğun. Aynı diktatör tüm ilişkilerin düğüm noktası olmaya devam ediyor. Çıplak zor her zamankinden daha belirgin ve yoğun. Emekçilerin

bağrından kopup gelen isyan dalgası da öyle. Üç yıl önce başlamıştı. "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" demiştik. İşte şimdi nihayete erdirme zamanı geldi! Büyük Taksim ayaklanmasının yıl dönümünde bir kere daha... Taksim, isyan devrim!

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 - 25 Mayıs 2016/ S 309 / 1 TL

DÜŞTÜ DÜŞECEK!

Kürt kentleri ağır bombardıman altında. Şırnak, Nusaybin, Gever... Evler ateşe veriliyor, hatta fosfor bombası kullanıldığı görüntüleri basına yansıyor. Mahalleler enkaz yığını. Çatışmalar kentten kente sığıyor. Vahşet hiç bir araçla gizlenemeyecek boyutta! Cizre'de 100'ü aşkın insanın bodrumlarda diri diri yakılması artık BM kapsamında soruşturma konusu haline geliyor.

Kentler yerle bir ediliyor, acele kamulaştırma kararları alınıyor. Rant ve yağma, vahşet ve katliamla atbaşı gidiyor! Tüm bu vahşete, katliama, baskıya rağmen boyun eğdiremiyorlar özgürlüğü için ayağa kalkmış, olan Kürt halkına!

Aynı şekilde emeğe saldırıyorlar. Kiralık işçi yasası apar topar geçirildi meclisten. Her tür işçi örgütlenmesi dağıtılıyor, içi boşaltılıyor, "düşürülüyor." Gösteriler yasak, meydanlar yasak! Her eylem yoğun polis saldırısıyla karşılaşılıyor, ardı ardına insanlar gözaltına alınıyor, davalar açıklanıyor, tutuklanıyor. Mahkeme önlerinde gazeteciler kurşunlanıyor, en aşağılık mafya yöntemleriyle insanlar sindirilmek isteniyor. Kopkoyu bir faşist terör dalgası ya-

yılıyor. Tek sözle sermaye sınıfı ve faşist devletin elinde ayakta kalabilmek için çıplak zordan başka bir araç kalmamış durumda.

İşte Newroz ve 1 Mayıs! Açık kitle katliamı tehdidiyle, dinci faşistlerinin bombalı saldırılarıyla, valilik yasakları ve polis tehdidiyle emekçilerin alanlara inmeleri engellenmek istendi. Tüm bunlara rağmen bütün yurttaki milyonlarca emekçi Newrozlarda, 1 Mayıs'ta her yerde binler Denizler'le, devrimin önderleriyle buluştu. Yasaklar, tehditler kar etmedi.

İşte bu şartlarda "tepede" kriz üstüne kriz patlak veriyor. Her tür kurumsal işleyiş aksıyor, kurullar, kurallar ve yasalar pespaye olmuş! Düzen temelinden çatırdıyor. Sermaye cephesindeki kaos hiç olmadığı kadar devrim için uygun şartlar sunuyor. "Tepede" kopan fırtına, birilerinin kişisel hırsı, şahsi menfaati, geleceği yüzünden değil! Tüm bir toplumu devrimin kenarına sürükleyen büyük kasırganın yansımasıdır sadece. Ve bu krizlerden çıkış yolu o "tepe"nin tümünden havaya uçurulmasıdır. Bir kez daha: Şimdi devrim zamanı!

Devrim >>Editör...

DARBE

Bu aralar herkesin dilinde bir "darbe" lafıdır almış başını gidiyor. Konu biliniyor: Devletin tepesinde oturan RTE ya da taraftarlarının diliyle "uzun adam" Vezir düşürme hamlesi yaptı ve Davutoğlu Ahmet'i makamından indirecek operasyonu başlattı.

Adını "darbe" koydular ya arkası da gelecekti elbet. Hemen "destek" çağrıları başladı. Kimisi, işe yaramaz gövdesini, dün ne yalancılığı ne utanmazlığını bırakmadığı, "Davutoğlu'na siper edeceğini" söyledi; kimisi daha ileri gitti ve nasıl bir bağlantı kurduysa "bu halka karşı yapılmış bir darbe" dedi. 3

Nihai Amaç Bakış Açısı

C.Dağlı

2

Faşizmin Sınırı

Umut Çakır

4

Zafer Yolu

Özgür Güven

5

Örgütlenmeyi Bilirsek Yenmeyi De Biliriz

Umut Güneş

8

Gezi'den Çıkarılması Gereken En Önemli Ders

İ.Cevat Çetiner

9

NIHAİ AMAÇ BAKIŞ AÇISI

BAŞYAZI

C. Dağlı

Devrimci gelişmelerle birlikte devrimci programın önemi, emekçilerin yaşamına yön vermedeki rolü daha iyi anlaşıldı. Marksist program, eylem yol göstericisidir. Kitlelerin canlı mücadelesine toplumsal pratiğine güçlü bağlarla bağlıdır. Kitle pratiğinin devrime büyüdüğü bir dönemde devrimci programın önemi daha da iyi öne çıkar.

Devrimci bir programın yol göstericiliği yoksa işçiler ne yöne gideceğini bilemezler. Devrimci sosyalist bir programdan yoksun olan mücadeleciler dar pratikçilikten kurtulamazlar. Emekçi kitlelere günlük mücadelenin sınırlarının ötesinde bir bakış açısı kazandıran nihai amacı ortaya koyan marksizmin devrimci teorisidir; bu teoriye dayanan devrimci programdır.

İşçi sınıfı partisi, devrimci bir teoriye, politik bir programa sahip değilse, o parti, dar pratiğin ve günlük mücadelenin partisidir. Günlük mücadelenin başarısı ilk önce ona bir güç katsa da; devrimci bir teoriden, nihai amacı ortaya koyan bir programdan yoksun olduğundan, sonunda dağılmaktan kurtulamaz. Çünkü böyle bir parti, sırtını proletaryanın kurtuluşuna çevirirken yüzünü burjuvaziye, burjuva düzende yapılacak toplumsal reformlara çevirmiş olur.

Marksizm-leninizme, diyalektik ve tarihsel maddeciliğe dayanan Leninist Parti'nin devrimci programı, sonal amacı ortaya koyar ve işçi sınıfına kesin kurtuluş yolunu gösterir. Devrimci işçi sınıfı, ancak böyle bir teori ve programla ne için savaştığını kavrar, ne yöne gideceğini bilir ama bu yüzden hedefi doğrultusunda güvenli adımlarla ilerler.

Teori ve program sonal amacı, yani sınıfların kaldırıldığı komünist topluma ulaşma hedefini açıkça belirtir. Diğer ekonomik, toplumsal ve politik istemler nihai amaca bağlanır. Dolayısıyla nihai amaç, teoride ve programda en önce yer alır.

İşçi sınıfı hareketi, sosyalizm uğruna mücadele vererek, küçük burjuva hareketler karşısında bağımsız çizgisini koruyabilir. İşçi sınıfı partisi, nihai amacını net ve açıkça ortaya koymadan, küçük burjuva siyasetlerden ayrımı ifade edemez; kendini onların konumuna indirgemiş olur.

Emekçi sınıf tarihi devrimci görevlerini ancak, nihai amaca göre belirler. İşçi sınıfının tarihi görevi, devrime dayanarak kapitalizmi yıkmak, iktidarı ele geçirmek ve sosyalizmi kurmaktır. İşçi sınıfının devrimci görevleri sosyalizmin kurucuları, Marx ve Engels tarafından teorik olarak açıklanmıştır. Bu teori yaşanan deneyimler ışığında Lenin tarafından daha da ileri götürülmüştür. Leninist Parti'nin teorisi ve programı bu düşüncelere ve birikime dayanıyor.

Devrimci komünist parti, tüm mücadelesinde ve propaganda ile ajitasyon çalışmasında proletaryanın tarihsel devrimci görevlerini savunur; emekçileri bu görevleri yerine getirmek için hazırlar. Küçük burjuva hareketler ise burjuva sınırların ötesine gitmez. Onları daha iyi anlamak istiyorsanız, günlük çalışmalarına bakın: Emekçilerin koşullarını iyileştirme, düzeltmenin ilerisine geçmezler. Bu durum, bu bakış açıları, devrimin bütün koşulları olduğu halde neden mücadeleyi devrime vurdumadıklarını yeterince açıklar.

İşçi sınıfının devrimci partisi, güncel sınıf mücadelesini, proletaryanın tarihsel devrimci görevleri bakış açısıyla ele alır. Sorunu şöyle koyar: İşçi sınıfının devrimci diktatörlüğüne varmak, sosyalizme geçmek hedefiyle, burjuvaziye karşı mücadeleyi yükseltmek.

Leninist Parti'nin program anlayışı, sistematığı, teorisi bu bakış açısıyla, nihai amaç bakış açısıyla hazırlanmıştır. Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı bölümü, proletaryanın tam kurtuluşu bakış açısıyla konuşur.

İşçi sınıfı hareketi için, nihai amaçtan vazgeçme ya da amacı sisli hale getirme, burjuvaziye uzlaşma içine girme ve ücretli kölelik koşullarına boyun eğme anlamına gelir. Enternasyonal işçi hareketi tarihi, temel devrimci hedeflerden uzaklaşan partilerin, devrimci sınıf partileri olmaktan da çıktıklarını ve burjuvazinin çıkarlarıyla uyumlu birer muhalefet partileri durumuna geldiklerinin örnekleriyle doludur. İşçi sınıfının tam kurtuluş amacından uzaklaşan ya da aynı anlama gelmek üzere amacı silikleştiren bir işçi partisi, sömürücü sınıfa karşı devrimci mücadeleyi veremekte de uzaklaşır. Ve sosyal reformlar yolunu izleyen ılımlı bir parti haline gelir.

Günlük başarılar uğruna temel devrimci görevlerden bu kaçış, bu unutuş ve arkaya itiş, sınıf kavgasının gelip devrime dayandığı bu ayaklanmalar diyarında, çok daha tehlikeli bir durum yaratır. Bu durumla, Haziran günlerinde karşılaştık ve her kritik anda yeniden ve yeniden karşılaşıyoruz. Önüne ivedi ve temel bir görev olarak devrimi başarmayı koymamışlarsa; kaçınılmaz olarak, burjuvaziye anlaşma yolları arayacaklardır. Bu ise devrimci ayaklanmanın yenilgiye uğratılması demektir.

Hazırlanması, temel taşlarının döşenmesi ve örgütlenmesi kolay olmayan ve yılları alan devrimin yarı yolda bırakılmaması, terk edilmemesi için, devrimin kesin zaferini gösteren ve bizi nihai amaca götüreceği olan ve yön veren devrimci bir programı Leninist Parti'nin programını takip etmeliyiz. Onun yol göstericiliğinde hareket etmeliyiz.

Tam kurtuluşun bakış açısıyla hareket etmezsek devrimci taktiği nasıl belirleriz? Politik taktikle nihai amaç arasında sıkı bir bağ vardır. Devrimci amaca bağlanmayan bir taktik devrimci değil, reformcu bir taktik olur. Devrimci amacın yol gösterdiği taktik, mücadeleyi daha ileriye zafere taşır.

Bugünün mücadelesine yarına temel devrimci hedefe bu şekilde bağlanır. Küçük burjuva hareketler de, sosyalizmin etkisiyle, nihai amaç olarak sınıf-sız sömürsüz bir toplumdaki söz ediyor. Fakat amaç bir yüzyılda, kendileriye başka bir yüzyılda yaşıyor gibiler. Onların günlük çalışmalarını, nihai amacın arasında hiçbir bağ yoktur. Böyle bir bağ da kurmuyorlar. Dolayısıyla onların mücadelesine damgasını vuran sosyal reformizmdir. Gerçekten de bunun dışına hiç çıkmadılar.

Her renk ve çeşitten küçük burjuva siyasetin temel siyasi çizgisi, 20. yüzyılın başında öne çıkarılan o ünlü revizyonist ilkedir: "Hareket her şeydir, amaç hiçbir şeydir." Hareket amaçtan koparılmaya geriye kendiliğindencilğe, günlük mücadeleye boyun eğmek kalıyor. Bu yüzden bu çevrelerde dar pratikçilik yükseltiyor. Devrimci teori gerçek devrimci program öyle küçümseniyor ki, kendilerini yani aracı, amaç yerine koyan bir duruma geldiler. Bu durumda olan bir siyasi örgüt, parti vb. yozlaşmaktan ve dağılmaktan kurtulamaz.

Ama başka bir hareket, proletaryanın devrimci sınıf partisi, devrimci teorisi, devrimci programı, devrimci taktiği ve devrimci kavgasıyla sınıf savaşımında yükseliyor, öne çıkıyor.

Yade;
Diyorlar ki bugün annelerin günüymüş
İçim ezilmekte kırıklarla
Yade;
Diyorlar ki
Kızımın otopsi raporunda iki günlük açlık kayıtlı
Diyorlar ki
Hayri Tunç'un bebeği henüz kundakta
Diyorlar ki
Halklarımızın başı sağolsun
Diyorlar ki
Yavrum gerillaydı yüzünü öldüğünde bile
göremedim
Sarıp kokusunu sinemde gizleyemedim
Diyorlar ki
Kemiklerini defnetmeye bile razıyım
Diyorlar ki yade

Bugün anaların günüymüş...
Bugün gözyaşları toprağı sulayan
Canından can etmiş
Karnında büyütüp sancıyla doğurmuş...
Bugün anneler günüymüş!!
Ya doğuramadığımız çocuklarımız?
Ya doya doya sarılamadıklarımız?
Ya el el gezip kemiklerini aradığımız evlatlar?
Yade;
Dünyanın bütün çocukları ne kadar da güzeller
değil mi?
Biz onlara onurlu ve özgür günler getirdiğimizde
İşte o gün
Anaların gözyaşları mutluluktan olacak
Ve o gün sizlerin günü olacak yade..
Çocuklarımızın yaşamından ve geleceğinden kaygı
duymadığımız günler diliyorum...

Füzeler

"Düşmeye" Devam Ediyor!

Kilis'e roket yağmaya devam ediyor... 6 Mayıs itibarı ile Kilis'te IŞİD bombalarıyla ölenlerin sayısı 21, yüzlerce kişi de yaralı...

Saldırının son kurbanı ise 6 yaşındaki Nisa...

Ocak ayından bu yana Kilis'e düşen kaçınıcı bomba, kaçınıcı roket... Ve roketler caniler sürüsü tarafından atılmıyor, "düşüyor"... Devlet erkanı "yerçekimi var", "abdestsiz dışarı çıkmayın", "bomba atıldığında yapılması gerekenler" gibi komik tepkiler verirken, "misliyle karşılık verildi", "angajman kuralları uygulandı", "bugün 20-30 IŞİD üyesi imha edildi" gibi açıklamalarla tepkileri soğutmaya çalışıyor.

Sokağa çıkanlara saldırıyor, eylemleri yasaklıyor...

6 Mayıs sabahı 07.50'te art arda 3 roketatar mermisi yağdı, akşam 17.00 civarında yine atılan 4 roketatar 6 yaşındaki Nisa Döne Sezer'i katletti, gün boyu 10'un üzerinde kişi yaralandı.

Saldırlara tepki olarak gün boyu esnaf kepenk açmadı, halk can güvenliklerinin sağlanmasını isteyerek tencere ve tavayla protesto etti. Akşam da Patlamaların yaşandığı bölgede toplanan kalabalık, seslerinin duyurulmadığı gerekçesiyle tepki gösterdikleri bazı gazetecilerin fotoğraf makineleri ile kameralarını kırdı.

Valiye öfke ve gözyaşları ile tepki gösteren Nisa'nın anesi'ne verilen cevap da aslında tüm bir iktidarın bakış açısını özetliyor: "Dua edin..." Evet, Neydi, "Din halkların afyonudur". Tevekkül edin, şükredin, isyan etmeyin...

Valilik ise 6-20 Mayıs arasında 15 gün süreyle "Özel Güvenlik Bölgesi" ilan edilmesine karar verdi.

Basel'den Terolar'a Destek Eylemi

İsviçre DEM-KURD'un çağrısıyla, Terolar köyüne yapılmak istenen "mülteci kampına" karşı protesto eyleminde Türkiyeli ve Kürdistanlılar, 7 Mayıs günü İsviçre'nin Basel kentinde bir araya geldiler. Terolar köyünde kadınlar öncülüğünde başlatılan mücadeleyi desteklemek için, Basel'de de kadınlar öncülüğünde taşınan pankart ile yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüş boyunca faşist iktidar ve katil sürüsü IŞİD'i lanetleyen sloganlar atıldı. Yürüyüş sonrasında yapılan konuşmalarda, Alevi halkının yaşadığı bölgede yapılmak istenen kampın basit bir mülteci kampı olmadığı ve bilinçli olarak o bölgenin seçildiği, faşist devletin desteklediği katil sürüsünü Alevi halkının yaşadığı bölgeye yerleştirmekle halka açık bir şekilde gözdağı vermek istendiği anlatıldı.

Devletin tarih boyunca katlettiğini, katlemediğini göç ve sürgün ettirdiğini ama geçmişten alınan derslerden yöre halkının böyle bir katliama ya da sürgüne izin vermeyeceğini, Terolar halkının verdiği mücadeleyle gösterdiğini; Kürdistan'ın 4 parçasında verilen özgürlük mücadelesinde de görüldüğü gibi, Maraşlı ve Alevi evlatlarının ölümsüzlüğü o topraklarda yaşayan halkların mücadelecisi olduğu ve kazanana kadar vazgeçmeyeceği vurgulandı.

Faşist Çeteleri İstemeyen Halka Saldırı

Maraş'ta Alevilerin yoğunlukla yaşadığı Terolar bölgesinde yapılmak istenen AFAD kampına itiraz eden halka destek olmak için, çok sayıda kişi 7 Mayıs günü bölgeye gitmek istedi.

Türkiye ve Kürdistan'ın birçok yerinden halka destek olmak için gelen HDK bileşenleri, Alevi dernekleri ve sanatçılar askerlerin engeliyle karşılaştı. Terolar girişinde asker tarafından ölü kesilen yüzlerce kişi, 2 günlük nöbet tutmayı planlıyordu.

Sabah saatlerinde Terolar'da nöbet eylemine gelenlere asker engel olunca kadınlar öncülüğünde köyün girişinde oturma eylemi başladı. Askerler, sanatçı Pınar Aydınlar ve Döne Sankabadayı'yı gözaltına aldı.

Öğle saatlerinde de Terolar'a "AFAD kampı" adı altında çeteler için kamp kurma girişimine karşı sürdürülen eylemde, kurulmuş olan direniş çadırına saldırıldı. Polis ve askerlerin tomlarla çadırlara yaptığı saldırı yaklaşık 15 kişi gözaltına alınırken, cemevinin yanında bulunan direniş çadırı zorla kaldırıldı. Çadırda toplananları askerler dağıttırken, çadır ve malzemeler askerlerin eline geçmesin diye halk tarafından ateşe verildi.

Saldırı sırasında başına tazyikli su gelen 80 yaşlarında bir kişi ise ağır yaralandı.

Editör

Baş tarafı 1. sayfada

Darbe "halka karşı" yapılmış sayılınca elbette karşı çıkılmalı ve "mağdura, yani dün katil dediğine bugün sahip çıkılmasını" salık veriyordu.

Dinci faşist partiye her kritik anda omuz veren Kılıçdaroğlu Kemal ve CHP'sinin tüm katliam kararlarının altında imzası olan birine destek vermesine şaşırıyoruz. Peki ya, Kürt halkı adına hareket edip "bu halka karşı yapılmış bir darbe" diyen Demirtaş'a ne demeli? Davutoğlu ile "halk"ın ne alakası var? Gerçi Kürt halkıyla alakası kurulabilir ama bu ilişki ancak Kürt halkının katledilmesi kararlarının altındaki imzanın bu zata ait olmasıyla kurulabilir.

Gerçekte ne bir darbe ne de başka bir şey var ortalıkta. Olan biten, karşı-devrim cephesinin kendini yeniden konumlandırmasından, güçlerini dizayn etmesinden ibarettir ve bu oyunda ne ezi-

len halkları ne de iki ülkenin işçi sınıfını doğrudan ilgilendiren bir şey var. Karşı-devrim cephesi, gırtlığına kadar kana bulanmış birini görevden alıyor, onu aratmayacak birini göreve getirecek; hepsi bu.

Egemen sınıf blokunda bir çatlak ortaya çıktığında işçi sınıfını ve ezilen halkları bu çatlakın taraflarından birinin ardına takmak; yani devrimin güçlerini burjuva blokun bir tarafının kuyruğu haline getirmek, mevta TKP'nin Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketine reformist bir mirasıdır. Kötü bir mirastır ve artık reddedilmesi gerekir.

Elbette, işçi sınıfı ve ezilen halklar iktidar blokundaki her gelişmeyi dikkatle izlemeli ve aradaki çelişkileri derinleştirecek bir politika izlemeli. Ama bu politika devrimin toplumsal güçlerini burjuva güçlerden birinin payandası yapmak biçiminde olamaz. Çelişkilerden yararlanmak ve derinleştirmek, taraflardan birinin yanında yer almakla değil ama egemen sınıfa, faşist devlete karşı devrim mücadelesini yükseltmekle

olur.

Egemen sınıf blokunda bugün ortaya çıkan çatlak, genel olarak devrim ve iç savaşın giderek derinleşmesi; özel olarak Kürt halkının özgürlük savaşının giderek yükselen bir ivme kazanıyor olması sonucudur.

Çatlağı RTE'nin iktidar hırslarına, başkanlık isteklerine bağlamak üç ağaçlık ormanda yolunu kaybetmektir. Davutoğlu'nun ne RTE'ye ne onun Başkanlık vb hırslarına en ufak bir itirazın olmadığını bilmek bile, bu düşüncenin ne kadar yanlış ve işe yaramaz olduğunu anlamaya yeter.

Devrimin birleşmiş bir karşı-devrim cephesi yaratılarak ilerlediği doğrudur. Ama devrimlerin bu yasası en kaba haliyle anlaşılmalıdır. Bu, çelişkili ilerleyen bir süreçtir. Devrim, karşısında birleşmiş bir karşı-devrim cephesi yaratırken, aynı zamanda karşı-devrim cephesinde çözümlere ve dağılmalara da yol açar.

Dinci faşist partide, MHP, CHP gibi faşist gerici partilerde, devlet bürokrasisinde, devletin silahlı güçlerinde bugün tanık olduğumuz çeliş-

kiler, çatışmalar, homurdanmalar devrimin yükselişinin önlenememesinin sonucudur. Devrim bir yandan bu karşı-devrim blokunu birlikte davranmaya zorlarken, diğer yandan da kendi içlerindeki çelişki ve çatışmaları derinleştirir.

Bunun somut biçimini, gerici-faşist partilerde suların bir türlü durulmaması, JÖH-PÖH-polis gibi kurumlarda artık gizlenemeyen homurdanmalar, devletin temel kurumları arasındaki çatışmalar olarak görüyoruz.

İki ülkenin işçi sınıfı ve ezilen halkları kendi çıkarları doğrultusunda mücadelelerini ne kadar yükseltir ve devrimi ileri taşırlarsa, bu çelişki ve çatışmaların o derecede derinleşmesi kaçınılmaz olacaktır.

Davutoğlu'na kendini siper etmek isteyen, dilediğini yapmakta özgürdür; yeter ki iki ülkenin emekçi halklarına; devrim mücadelesine gölge etmeyin.

Başka ihsan istemiyoruz.

Ali İsmail Korkmaz'ın Katillerine...

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH), Ali İsmail Korkmaz'ın katilleri İsmail Koyuncu, Ramazan Koyuncu ve Muhammet Vatansever'in işyerlerinin 7 Mayıs günü kurşunlanarak bombalandığını açıkladı.

Haziran ayaklanması sırasında sivil polisler ve faşist esnaf tarafından dövülerek katledilen Ali İsmail'in katillerinin işyerlerine yapılan eylem sonrası açıklama yapan HBDH, "AKP terör politikalarını sadece resmi faşist güçlerle değil sivil faşistlerle de uygulamaktadır. IŞİD ve benzeri faşist çeteler devlet tarafından kollanmakta ve korunmaktadır. Katiller faşist AKP'nin her tür desteği arkalarında olarak rahatlıkla halka karşı saldırılarını gerçekleştirmektedir. Gazeteciler mahkeme önlerinde, baro başkanları kent merkezlerinde polisin gözü önünde kiralık katillerin hedefi olmaktadır. Ali İsmail Korkmaz'ın Haziran Ayaklanması esnasında sivil faşist-

ler ve polislerden oluşan bir çete tarafından katledilmesi faşist AKP'nin bu politikasının sonuçlarından biridir.

Artık bu çürüyen baskı, sömürü, katliam düzeninin sonu gelmiştir. HBDH katillerin ve işbirlikçilerinin ensesinde. Nereye saklanırsanız saklanın nereye kaçarsanız kaçın gerçekleştireceğimiz katliamların hesabını hepinizden tek tek soracağız. Halklara ve halklarımızı her türlü faşizmi uygulayanları ezeceğiz ve yok edeceğiz" diyerek faşizme karşı gençliği Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) altında mücadeleye çağırdı.

HBDH Giresun'daki Eylemi Üstlendi

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Ortak Komutanlığı, Giresun'a bağlı Çalıdağ beldesi Jandarma Karakoluna karşı 6 Mayıs günü gerçekleştirilen eylemi üstlendi.

HBDH açıklamasında, "Türkiye halklarının önderlerinden Mahir, Hüseyin ve İbrahim yoldaşlar şah-

sında, Kürdistan halkının özgürlük mücadelesine kendini adayan Haki ve Kemallerle zirveleşen devrim mücadelesinde Mayıs ayı, şahadet gerçeği yüreklerde ve beyinlerde eşsiz bir anlama kavuşmuştur. Bu büyük önderlerin şahadet yıldönümleri ansına ve AKP'nin başta Sur, Cizre, Nusaybin, Geve ve Şırnak'ta Kürdistan halkına karşı işlediği suçlara misilleme amaçlı militanlarımız tarafından Giresun'da bir eylem gerçekleştirilmiştir. Bu eylem Deniz Gezmişlerin ve Azad Siserlerin ansına gerçekleştirilmiştir.

6 Mayıs günü öğleden sonra saat 16.30'da Giresun'a bağlı Çalıdağ beldesi Jandarma Karakoluna karşı militanlarımız tarafından bir eylem düzenlendi. Bu eylemde Karakol komutanı hedeflenmiş ve vurulmuştur. Yine Karakol nizamı de vurulmuş ve burada 3 Jandarma öldürülmüştür. Birçok aracın darbelendiği eylemde Karakol Komutanı ağır yaralanmış ve ardından ölmüştür.

Halklara ve halklarımızı her türlü faşizmi uygulayan rejim ve ordusuna karşı bundan sonra eylemlerimiz her yerde gelişerek büyüyecektir. Bu faşizme karşı Türkiye gençliğini Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Ortak Komutanlığı çatısı altında süren direniş mücadelesine katılmaya çağırıyoruz." denildi.

Yazı İşleri Müdürümüz Duruşmada

Gezi ayaklanmasının sürecinde düzenlenen ev operasyonlarında alınan ve geçtiğimiz aylarda 49 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırılan Mücadele Birliği yazı işleri müdürü Sarıgazi'nin Kara Çocuğu Sami Tunca 17 Mayıs saat 10.00'da Çağlayan Adliyesinde duruşması var.

Yazı işleri müdürümüz Sami Tunca, gazetede yayınlanan bir makaleden dolayı açılan dava için mahkemeye çıkacak.

Son iki ay içinde gazetemize ve yazı işleri müdürümüze açılan savaların sayısı 4. Yazarlarımız ve Yaz İşleri Müdürümüze gazetemizde yayınlanan köşe yazıları nedeniyle "Terör Örgütü Propagandası yapmak" ve "Suçu ve suçluyu övmek" suçlamaları ile davalar açıldı.

Yazı işleri müdürümüze 50 yıl cezaevi reva gören burjuvazinin ömrü, O'na bu cezaevi yatıracak kadar uzun olmayacaktır.

Herkesi Sami Tunca'ya sahip çıkmaya, onu yalnız bırakmamaya çağırıyoruz...

Samsun Towers Şantiyesinde Eylem

İnşaat İş Sendikası üyesi işçiler Ocak ayından bu yana ödenmeyen ücretleri için Samsun Towers'da yapılan basın açıklaması ile eyleme başladı.

10 Mayıs Salı günü Esenyurt Haramidere'deki Samsun Towers'a bağlı Hi-Tek ve Karoğlu adlı taşeron firmalarda çalışıp Ocak ayından beri ücretlerini alamayan İnşaat-İş üyesi işçiler, saat 14.00'te Samsun Towers'ın satış ofisi önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

İnşaat İşçileri Sendikası adına basın açıklamasını okuyan işçi Yunus Uraz; "Çalışma Bakanlığı'ndan sigortalılarımızın eksik yatırıldığına dair bir belge aldığımız takdirde ücretlerin ödeneceği ve sigortalıların yatırılacağı taahhüdünde bulunan Ersu İnşaat yetkilileri sözlerinde durmadılar, oya-

lama politikasını sürdürdüler. Çalışma Bakanlığı'ndan aldığımız belgeye rağmen sorunu çözmek yerine bize yasal mercileri göstermek dışında hiçbir şey yapmadılar. Çözüm yolu olarak bizlere mahkeme yolunu gösteren patronlara İnşaat-İş olarak vereceğimiz tek bir cevap vardır, o da direniştir" dedi.

Uraz çalışma koşullarından kaynaklı olarak her gün 14.00-17.00 arasında direniş sürdürdüklerini belirterek emek dostlarının dayanışmasını beklediklerini söyledi.

"Taşeronu Kovduk Mücadelemiz Sürecek!"

Beşiktaş'ta Swiss Otel The Bosphorus'ta bahçe bakım işçileri haklarını isteyen iki arkadaşlarının işten atılması üzerine işi bırakarak greve gitti.

20 Nisan Çarşamba günü 6 işçi öğle saatlerinde çalışma şartlarının düzeltilmesi ve atılan arkadaşlarının işe iadesi talebiyle greve başladıklarını otel yönetimine bildirdi. Bahçe bakım işçileri saat 10.00-17.00 saatleri arasında çadırlarında eylemi sürdürüyor.

Avrupa'nın 6. Türkiye'nin 2. büyük otellerinden olan Swiss Otel'in bahçe bakım işçileri, emeklerinin karşılığını alamadıkları gibi sürekli

mobbinge maruz kaldıklarını, haklarını aradıklarında ise iki işçinin işten atılması üzerine 4 işçinin de iş bırakmasıyla greve başladı.

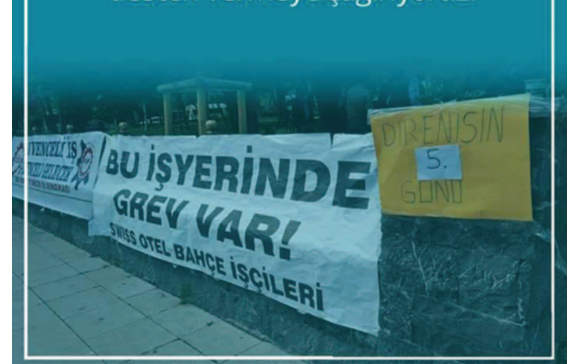
Bahçe Bakım Şefi olarak çalışan Olgun Yıldız, asgari ücretin altında bir ücretle çalıştıklarını, sürekli mobbinge maruz kaldıklarını, iş yavaşlatarak taleplerini dile getirdiklerini fakat taşeron firmanın görüşmeyi yarıda keserek kendisini ve Ayşe Serçe'yi işten attığını, bunun üzerine birlikte çalıştıkları 4 işçinin de işi bırakarak işten atılan arkadaşlarının geri alınması ve çalışma şartlarının düzeltilmesi talebiyle greve başladıklarını belirtti.

Otelin karşısında sürdürdükleri eylem, 21 gündür devam ediyor. Emek dostlarının desteğiyle sürdürdükleri grev sürecinde İHD İstanbul Şubesi Çalışma Yaşamı Komisyonu'nun otel yönetimiyle görüşme talebi ise "Burayı işgal ediyorlar; söyleyin buradan gitsinler" yanıtıyla geri çevrildi.

Eylem sürecinde otel yönetiminin ve çevik kuvvetin tacizlerine ve sözlü saldırılarına maruz kaldıklarını belirten işçiler verdikleri mücadele sonucunda 10 yıldır otelin bahçe bakım işlerini üstlenen taşeron firmanın iş akdinin feshedildiğini belirterek "Taşeron firmayı kovduk, fakat bize ilişkin bir anlaşma sağlanmış değil. Bu nedenle mücadelemiz devam ediyor" dediler.

Swiss Otel Bahçe Bakım işçileri otel önündeki çadırlarında basın açıklamaları yaparak eylemi sürdürüyor ve emek dostlarının desteğini bekliyor.

Direnen Swiss Otel Bahçe işçileri olarak hafta içi her gün saat 10-17 arasında otel önünde direnişimizi sürdürüyoruz. Tüm emek dostlarını direnişimize destek vermeye çağırıyoruz.

FAŞİZMİN SINIRI

UMUT ÇAKIR

"Devrim, ortaya çıktığı yerlerde, kendini ancak savaş sırasında, köylüler düşmanlarının davranış biçimi üzerinde deney sahibi olduktan sonra gösterdi."

(Engels, Köylüler Savaşı)

1 Mayıs 2016, kitlelerin alanlara geri dönüşünü tescilledi. Daha o sabah Antep'te bir İŞİD bombası patlamamış gibi, polis bu yönlü açık tehditleri olmamış gibi, milyonlar alanları doldurdu 70 ayrı kentte. Gösterilerin iptal edildiği bir kaç ilde kararı tertip komiteleri aldı, valiler değil. Anlaşılan devlet, patlayan bombanın gürlüğüyle devrimci kitlelerin dağılacakını hesaplamıştı, ama hesaplar boşa çıktı. Kitle hareketinin önüne çıkarılan en ciddi engel haline gelmişti katliamcı bomba korkusu. Kürt halkı bu duvarı Newroz'da aştı; Türkiye halkları da 1 Mayıs'ta. Böylece devrim önemli bir eşiği daha geride bıraktı.

Halkların, işçi ve emekçilerin böyle bir eşiği aşması kolay değildi, çünkü, salt bir tehdit olmanın ötesine geçen katliam tehlikesine bir meydan okumadır. Devrimin emekçi yığınları, Sur'dan Nusaybin'e, faşist aygıtın sınırlarını test etti; bu deneyimler, tekelleri sermayenin vahşeti hangi boyutlara taşıyabileceğinin, ama aynı zamanda bu vahşetin hiçbir işe yaramadığı bir eşiğin bulunduğu kanıtlarıyla doluydu. Partili, partisiz, devrimin kitlelerinin kafasındaki soru şuydu: "Gücümüz karşı-devrime yetecek mi?". Böyle bir soru, daha ileri gitmek istiyorlarsa, hareketinin biçiminin silahlı ayaklanma olacağı az çok kavrayanların çoğaldığı bir ortamda özellikle etkilidir, her şey bu sorunun cevabına bağlı hale gelir, işte bu yüzden egemenlerin şiddeti nereye kadar tırmandırabileceklerini ve bunun sonuçlarını görmek isterler. Nihayet, kafalardaki soruya açıklık kazandıran pek çok olgu birikti. O sınırlar görüldü.

İstanbul 1 Mayıs'ı için 16 bin polis görevdeydi, oysa bu sayı geçen sene en az 40 bindi. Kürdistan'da süren şiddetli kent savaşları, ordunun ve polisin çok önemli bir bölümünü sürekli ateş hattında tutuyor, yıpratıyor, çözüyor. Öyle ki, Kıbrıs'taki birlikler bile, ateş hattına sürülmek üzere geri çağrıldılar. Piyade taburları alelacele komando taburu ilan edildiler. Neredeyse gücü yettiğinde yükleniyor egemen sınıfın faşist aygıtı. Buna rağmen, bir kaç ilçeyle sınırlı bir savaşta bile zafer ilan edemiyorlar, içlerinde moral çöküş ve çözümler baş gösteriyor.

Muazzam görünen gücünün arkasında, onu tam anlamıyla yere mılhayan, sınırlandıran pek çok iç dengeye, çatışmaya ve özgün karakter nüanslarına sahiptir faşist aygıt. Onu sınırlayan etmenlerin başında, düzenli orduların iç savaşta güvenilmez bir aygıt oluşu gelir. Bu durum, tüm kapitalist ülkelerin zorunlu askerliğe dayalı orduları için geçerlidir. Ama TC için bu durum çok daha nazik bir konu haline aldı. Çünkü TSK, son on yılda Ergenekon Balyozuyla dövuıldı, paspas gibi çignendi ve farklı çıkarlara sahip cemaatlerin arpalığına dövuştü. Bir yaniyla devrim, orduyu bir arada tutan ve tek otoritenin emri altında savaşçıran militarist çimentonun dağılmaya yüz tutmasıdır. İşte, tam da böyle bir ordu, şiddeti artan bir iç savaşta, bölünmeye en yakın olan ordudur. Balyozu kafalarına yienler, bugünlerde, intikam saatinin yakın olduğunu ilan etmekten çekinmiyorlar. İlker Başbuğ'un Hürriyet'e verdiği röportaj bir intikam isteğinin işaretleriyle doludur. Aynı şekilde bugün bir sürekin avının kurbanları gibi kovuklarında saklanan cemaatçiler, ordu içine yığıldıkları güçle, bu aygıtın güvenilmez karakterini perçinliyor. Bütün bu kısıtlama, çelişki ve çatışkılar nedeniyle faşist aygıt, ordunun önemli bir bölümünü savaş alanının dışında tutmak zorunda kalıyor. JÖH-PÖH'ü saran moralizm bozgun halinin düzenli ordu birliklerine sızması durumunda, kendi içinde pek çok fay hattına sahip bir ordunun ne hale geleceğini kestirmek bile zor.

Benzer bir durum polis teşkilatı için de geçerlidir. Cemaat soruşturmalarıyla "devlet bağışsıklarının temizliyi" söylemiyle mahkeme karşısına çıkarılan polis şeflerinin tatsız hatıralarıyla yeterince yüklü olan teşkilat, şimdilerde en gözü dönmüş ve en iyi eğitimli unsurların moral çöküntüsüyle baş etmeye çalışıyor. Şimdiye dek polis, kendi içlerindeki sürekin avlarına rağmen, çıplak bedenleriyle üzerlerine yürüyen kitleler karşısında teknik üstünlük sağlayabiliyor ve bu üstünlük konumu onu bir arada tutmaya yetiyordu. Ama devrimci iç savaşın ateş topları üzerlerine yağmaya başlayınca, tutundukları üstünlük konumu sarsılıyor. Gezi'nin o sloganı şimdi kulaklara başka türlü ulaşıyor: "Polis simit sat, hiç olmazsa yaşla!"

Faşist aygıtın propaganda sınırları da açığa çıkmıştır. Şimdiye kadar, karşı-devrime kitle desteği sağlayan her türlü demagoji, yalan ve hama-set bir doyum noktasına ulaştı. Propagandanın can alıcı unsuru, cenazelerdir. Ama bugünlerde yüzlercesi soğuk hava depolarında bekletiliyor. Çünkü sayısı artan kayıplar savaş hattındaki birliklerin moralini bozmakla kalmıyor, geride kalanlar üzerinde zaferin kazanılacağına dair derin şüpheler uyandırıyor. Yalan üzerine kurulu hamasetin en büyük düşmanıdır şüpheler. Pek çok asker cenazesinde açıkça dile gelmeye başlayan şüpheler, faşist propaganda aygıtın can alıcı silahını çürütüyor, sınırlıyor. Kent savaşları, mücadelenin tüm dengelerini görünür kıyor. Yalana dayalı propaganda eski etkinliğini bu savaşlarda kaybediyor.

Ortaya çıkan bir başka sınır, faşist devlete ve tekelleri sermayeye sunulan uluslararası destekler. Bu destek bir süredir gözler önünde erimekte. Saraylı su günlerde dünyanın en çok nefret ve alay edilen lideri unvanına sahip. AB sözcüleri artık açıktan "Bu savaşı kazanamazsınız" türü cümleler kuruyorlar. Beyaz Saray ve NATO, mütemadiyen "müzakerelere dönün" çağırısı yapmak durumunda kalıyorlar. Öyle ki, sonunda RTE, "kendi yağımızla kavrulacağız" demek zorunda kaldı.

Bütün bunlar, devrimci yığınların giderek artan ölçüde ayırdına vardıkları gerçek olgulardır. Karşı-devrimin bütün potansiyeli ile birlikte, sınırları da belirlemiştir. Şimdi, o beliren sınırlar içinde, zaferin nasıl kazanılacağını kurgulamak çok daha rasyonel ve gerçekçi görünüyor. Devrim, gücünün faşist devlet aygıtına yetebileceğini kanıtladı. Herhangi bir uzlaşmacı ve oportünistten çok daha berrak bir bilince sahip devrimci yığınlar, bu olgunun kanıtlarını değerlendiriyorlar ve işte tam da bu yüzden, açık İŞİD tehdidine rağmen, yeniden alanları dolduruyorlar.

2016 1 Mayıs'ı, Sendikalar ve Sosyalist Hareket

2016 1 Mayıs'ı her açıdan tarihe geçecektir. Sınıflar mücadelesinin geleceği açısından da mutlaka değerlendirilmeli ve sonuçlarından dersler çıkartılmalıdır. Bu her devrimci komünist hareket açısından ne kadar önemli ise; her devrimci, safını emekten yana belirlemiş her işçi emekçi, genç açısından da önemlidir.

Hemen herkesin kabul ettiği bir gerçek 1 Mayıs günü vücut buldu ve görüldü. Eğer sermaye sınıfıyla ve onun dinci faşist devletiyle bir uzlaşmaya girersen alacağın karşılık tebrikler ve teşekkürlerdir. Hem de bizzat devlet en tepesindeki işi isimden; Erdoğan ve Davutoğlu'ndan...

Ama sermaye sınıfıyla uzlaşmaz, sermaye sınıfıyla kıyasıya bir mücadeleye girersen karşında bulacağın şey; Gaz, TOMA, plastik mermi, kurşun vs. Yani bu tutum, dinci faşistlerin pek hoşlanacağı ve yüzünü gülümsetecek bir davranış değil.

İşte 2016 1 Mayıs'ı tam da bu iki farklı resmin vücut bulduğu ve farklı mesajları olan bir gündü!

Neydi Bu Mesajlar?

a) Bir burjuva gazetesinin haberine göre sendikaların hükümetle anlaşması sağduyuyu egemen kıldı ve 1 Mayıs sorunsuz yaşandı. Sorunsuz 1 Mayıs denilen, sendikaların ve reformist hareketlerin başını çektiği Bakırköy 1 Mayıs'ıdır. Bakırköy'de DİSK genel başkanı "...sarayınıza batsın" diyor, kendi diliyle hükümete, sermaye sınıfına "acımasız" eleştirilerde bulunuyor ama Erdoğan -yani eleştirinin Kani Beko'ya göre direk muhabatı- 1 Mayıs sonrası sendikalara teşekkür ve tebriklerini iletiyor. Aynı zamanda "emekçilerin sorunu diyalogla çözülür" diyor. İşte Bakırköy'de kutlanan 1 Mayıs'ın gerçek sonucu budur: Sermaye sınıfıyla uzlaşma, sermaye sınıfıyla kavgadan kaçınma! Onun çizdiği sınırlar içinde kıyametler koparma ama düzene bir fiske dahi vurmama... Sonuç bundan ibarettir. Bu sonuçtan sendikalar kadar, ilkin toplantılarda 1 Mayıs'ın Taksim'de olması gerektiğini ileri süren ama sonrasında Bakırköy'e giden diğer kurumlar da sorumludur. Bize göre EMEP, ÖDP gibi reformist hareketler kararlarını sonradan değiştiren kurumlardan -ESP, Kaldıraç vb. daha tutarlı ve militan hareket etmiştir. Militan reformizm kendi amaçları için her türlü ısrardan, geri çekilmekten kaçınmamış ama kararlarını sonradan değiştiren devrimci kurumlar aynı militanlıkta kaçınmışlardır.

b) Bu kurumların ilk gerekçeleri "birlikteliğin" bozulmaması olmuştur. Oysa kendileri de gayet iyi biliyor ki, Taksim'den vazgeçerek mücadeleciler güçlerin sokaktaki birlikteliğini bozanlar, Bakırköy'e gitmeye karar veren sendikalar, si-

yasi yapılarıdır. Zira 1 Mayıs alanı Taksim herkesi birleştiren ve olağanüstü güçlendirilen tek alan olarak şu ana kadar sınıf mücadelesi tarihindeki yerini almıştır.

c) Yine Taksim dışında bir alan olsun diyen kurumların baş gerekçelerinden biri "kitlesele bir 1 Mayıs örgütleyelim, işçilerin taleplerini dile getirelim" idi. Bakırköy 1 Mayıs'ı cevabı vermiştir. Yine de sokaklara çıkan kitlenin azlığı başka bir sorundur ve devrimci hareketin, sendikaların acilen üzerinde durması gereken bir meseledir. Bu konuda burada söyleyebileceğimiz şey; mücadeleciler ve düzenin dışına çıkabilen bir gücü sokaklara dökmemiz gerektiğidir ve bu sermaye sınıfıyla kavgaya taşınmadan oluşamaz...

d) Son olarak ESP, Kaldıraç, Halkevi gibi kurumların 1 Mayıs günü Taksim'de de bayraklarını açmaları, eylem yapmaları sadece 1 Mayıs'ta Taksim'de olmanın haklılığını kabul ettiklerini ve kendi kararlarının yanlış olduğunu ilan etmeleri anlamına gelir. Kararsızlıklarının ve kafalarının karşık olduğu anlamına gelir. Oysa 1 Mayıs söz konusu olduğunda net bir tutum almak kitlelere güven verir. Bu adımı atıkları için "biz de Taksim'deydik" ya da "Taksim'den vazgeçmedik" demeyi düşünüyorsa bir daha düşünsünler, zira sadece kendilerini inandırabilirler.

Taksim ve Verdiği Mesajlar!

a) 1 Mayıs alanı Taksim'de olmayı kararlılıkla dile getiren kurumlar başta Mücadele Birliği olmak üzere, BDSP, PDD, Halk Cephesi, DAF, Alınteri, İnşaat-İş, Devrimci Yolda Özgürlük, Eğitim-İş, HKP, Nakliyat-İş işçi ve emekçiler kararlı bir mücadele yürütülmeden zaferin kazanılamayacağı mesajını verdiler.

b) Sermaye sınıfı ve dinci faşist devletin saldırılarına karşı nasıl tutum almak gerektiğini göstermiş oldular.

c) Yine bir burjuva gazetesinin haberine göre "1 Mayıs Savaşları" başlığıyla verilen Taksim eylemleri gerçek anlamda böyle yaşanmıştır. Bir çok devrimci kurum

sabahın erken saatlerinden itibaren Taksim'i zorlamış, deyim yerinde ise barikat kurup ardına gizlenen burjuvaziye saldırılarını gün boyunca sürdürmüştür. Son olarak Leninistlerin devletin tüm önlemlerine rağmen meydan da açtıkları pankartla burjuvaziye son sözü söylemiş oldular. Engelleriniz ve yasaklarınız bizi mücadelemizden geri döndüremez. İşte bu sermayenin ve temsilcilerinin yüzünü gülümseten bir tablo değildi ve biz kendi adımza burjuvaziye, onun dinci faşist devletini mutlu kılmadığımız için mutluyuz.

d) Fakat işçi ve emekçilerin mücadelesindeki bu bölünme bir an önce olması gereken noktada, olması gereken politika etrafında birleşmelidir. Yani geri adım atanlar bu kararların vazgeçmeli ve 1 Mayıs sonrasında iki adım birden ileri adım atmalılar.

Sermaye sınıfıyla uzlaşmadan, proletaryanın bağımsız sınıf tavı ve iktidar için verilen mücadele etrafında birleşmeliyiz. Bu saldırıların karşısında deyim yerindeyse aynı sertlikte karşılık vermeliyiz. Nitekim 1 Mayıs günü faşist devletin aldığı önlemler ve Taksim Meydanını kapatmaya çalışması korku ve kabusunun ne olduğu çok açık biçimde gösteriyor.

e) Faşist devlet katliamlarla, tecavüzle, baskıyla yönetmeyi temel yöntemi olarak görüyor. Bu gerçeği görmeliyiz. Ve mücadelenin öndeki sorunları mutlaka çözmeliyiz. Yine kabul etmeliyiz ki, gerek Bakırköy'e gerekse de Taksim'e katılım kitlesele olarak ifade etmekten uzak.

f) Yine de 2016 1 Mayıs'ı sermaye sınıfıyla gerçek bir kapışmaya girmek isteyenlerle, bu kapışmadan kaçınanların ayrıştığı bir 1 Mayıs oldu. Burjuvazi, Taksim Meydanını kitlelerden arınmış olarak gördüğünde iktidarını güvencede, kitlelerle dolu olduğunu gördüğünde ise tehlikede görüyor. Bu gerçeği kabul eden herkes şunu rahatlıkla ifade edebilir: Taksim'de devrim çağırısı ve zaferi için eylem, Bakırköy'de sadece söz vardı!

Mücadele Birliği

Denizler İçin Ben de Bir Şeyler Söylemek İstiyorum

İdamlarının 44. yılında THKO önderleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan Antep'te anıldı.

Antep Ayışığı Sanat Merkezi tarafından 8 Mayıs günü gerçekleştirilen "Ben De Denizler İçin Bir Şeyler Söylemek İstiyorum" etkinliği, açılış konuşmasının ardından Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan konuşma ile başladı.

Yapılan konuşmada, "Öğrenci gençliğin kurtuluşu, tek başına bir kurtuluş ile mümkün değildir. Diğer bütün ezilen halklar gibi öğrenci gençlik de ancak ve ancak bir devrim ile özgürleşebilir.

Devrimci Öğrenci Birliğini kuran Denizlerin mücadelesi ve yaptıkları devrim ateşi biz öğrenci gençliğe de yol gösterdi. Bizler Denizlerin yoldaşlarıyız ve onların izinden yürüyoruz, onlardan devraldığımız bayrağı bulduğumuz her alanda dalgalandıracaktır" denildi.

Ardından, Mücadele Birliği Platformu adına konuşma yapıldı ve

"Denizler nasıl ki o dönem parlamentoda olmak istemediler bugün, hele de böyle bir süreçte asla parlamentoda olmak istemeyeceklerdir. İşte bizler de bugün Denizler gibi olmalıyız yakutukları devrim ateşini daha da harlamalı ve mücadeleyi örgütlemeliyiz." dendi.

Ardından, üç önder Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın son mektupları okundu. Daha sonra kurulan serbest kürsüde "Ben de Denizler için bir şeyler söylemek istiyorum" diyen herkes söz aldı. Söz alan kişiler, Denizlerin devrim mücadelesini

nasıl verdiklerini, nasıl idam edildiklerini, TIP'ten ayrışmalarını anlattı. Ayrıca Antep'te THKO ve THKO-MB süreçleri ve mücadelesi anlatıldı.

Serbest Kürsünün ardından Ekin Su Şiir Topuluğu şiirler okudu ve çocuk korusu denizler için şarkılar söyledi.

Etkinlik Deniz Ezi Müzik Grubunun seslendirdiği ezgiler ile son buldu

“Basın Özgürlüğü”

3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü günü idi... On yıllar süren iç savaş boyunca katledilen, zindanlara atılan, tehditlerle sindirilmeye çalışılan basın yayın araçlarını ve basın emekçilerini düşününce, “basın özgürlüğü günü” öylesine naif ve komik kaçıyor ki!

Yazı İşleri Müdürümüz Sami Tunca, geçen sayımızda yayımladığımız mektubunda, bir gazeteci olarak 50 yılı bulan ceza ile ödüllendirilmesini ironik bir şekilde dile getirmişti! Aslında “basın özgürlüğü”nü en özlü ifade siydi o mektup!

3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü dolayısıyla Türkiye Gazeteciler Sendikası Galatasaray Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptı. “Gazetecilik suç değildir”, “Basın özgürlüğü”, “Gazetecilik hapsedilemez” dövizleri taşındı, “Özgür basın susturulamaz”, “Özgür basın, özgür toplum”, “Zindanlar yıkılsın, basma özgürlük” sloganları atıldı.

TGS Genel Başkanı Uğur Güç, “Basın özgürlüğü yok, dolayısıyla kutlanacak bir gün de yok. Bugün olsa olsa gazetecilerin direndiği, baskılara karşı boyun eğmediği bir gün olabilir.” diyerek, tutuklu gazeteci sayısının 33'ü aştığını söyledi.

Uğur Güç, “Bugün gazetecilik suç değildir diyor tutuklu meslektaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz. Ve direniyoruz. Baskılar karşısında yılmayacağız, haberlerimizi yapmaya devam edeceğiz.” dedi.

Basın açıklamaları, yapılan konuşmalar bir yana, o birkaç gün içinde yaşananlar dahi, coğrafyamızdaki gazetecilerin yaşadıklarını özeltiyor.

3 Mayıs günü, Dicle Haber Ajansı'nın sitesi 36'ncı kez Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı tarafından kapatıldı. Muhabirleri Erdoğan Alayumat ve Ergin Çağlar, Hatay Altınözü'nde haber takibi yaptıkları sırada gözaltına alındı.

4 Mayıs günü, Antep'te 1 Mayıs'ta yaşanan bombalı saldırı yerine ilk giden ve haber yaparken gözaltına alınan DİHA muhabiri Mehmet Hakkı Yılmaz tutuklandı. Ve DİHA'nın tutuklu muhabirlerinin sayısı 10 oldu. 5 Mayıs günü, Mardin'in Savur ilçesinde yapılan ev baskınında aralarında DİHA muhabiri Abdulkadir Turay'ın da bulunduğu 5 kişi gözaltına alındı.

Tüm bu baskılara, saldırılara karşı Özgür Gündem gazetesi ile dayanışmak için, “Nöbetçi Eş Genel Yayın Yönetmenliği” başlatıldı.

Özgür Gündem gazetesininin, baskı ve soruşturmalara karşı “Nöbetçi Eş Genel Yayın Yönetmenliği” kampanyası, 3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü'nde başladı. Gazetenin bu sabahki ilk gündem toplantısı ile başlayan kampanyasının ilk Nöbetçi Eş Genel Yayın Yönetmenleri Özgür Gazeteciler Cemiyeti (ÖGC) Eşbaşkanları Nevin Erdemir ve Hakkı Boltan oldu

Geçtiğimiz son 1 ayda yaşanan basına yönelik saldırıları da şu şekilde özetleyebiliriz:

19 Nisan günü, İstanbul'dan Türkiye'ye giriş yapmak isteyen ARD'nin Kahire bürosu yöneticisi Volker Schwenck “ülkeye giriş ya sağı” gerekçesiyle sınır dışı edildi. Volker Schwenck Ortadoğu ve Suriye konusunda haber yapıyor ve Türkiye-Suriye sınırında mültecilerle haber yapmak üzere gelmişti. Gazeteci, 12 saat bekletildikten sonra Kahire'ye gönderildi.

Mart ayında da Der Spiegel'in Türkiye muhabiri Hasnain Kazim'in basın kartı başvurusu reddedilmiş, Kazım Türkiye'yi terk etmek zorunda kalmıştı.

Rusya'dan yayın yapan internet haber sitesi Sputnik'e de erişim engellendi. Ardından da Sputnik Türkiye Genel Müdürü Tural Kerimov'un Türkiye'ye girişine izin verilmedi.

Rusya Gazeteciler Birliği, Kerimov'un Türkiye'den sınır dışı edilmesini kınadı. “Türkiye'deki gazetecilerin hakları uluslararası örgütleri uzun zamandan beri ciddi biçimde endişelendiren bir konu. Son olanlar, yani bir Rus gazetecininin (Kerimov) sınır dışı edilmesi ve Rus haber sitesininin (Sputnik Türkiye) engellenmesi de uluslararası normların bariz bir ihlali.” dedi.

Türkiye'de de Özgür Gazeteciler Cemiyeti, “Özgür Basın Raporu”nu açıkladı, son 3 ayda 4 gazetecininin katledildiği, 70 gazetecinin gözaltına alındığı, 14 gazetecininin de tutuklandığını bildirdi.

ÖGC, 22 Nisan Kürt Gazeteciler Günü vesilesiyle Amed'de bir de basın açıklaması yaptı.

Bu yıl 19'uncusu düzenlenen Metin Göktepe Gazetecilik Ödülleri de, Cizre'de vahşet bodrumlarında katledilen Azadiya Welat Gazetesi Yazışları Müdürü Rohat Aktaş'ın anısına Azadiya Welat Editörü Çetin Altun'a verildi.

14 Nisan günü DİHA'nın bir muhabiri daha tutuklandı. Sakarya Üniversitesi'nde öğrenci olan ve aynı zamanda muhabirlik yapan Muhammed Doğru, 6 öğrenci ile birlikte “Örgüt propagandası yapmak” ve “örgüt üyeliği” iddialarıyla tutuklandı.

23 Nisan günü de Nusaybin'de gözaltına alınan Bilal Gündem gizli tanık ifadeleriyle “örgüt üyeliği” suçlaması ile gözaltına alındı ve “haber paylaşımı yapmak, gençlere hafıza

kartı, mobil şarj aleti vb temin etmekten” 24 Nisan günü tutuklandı.

Böylece DİHA'nın tutuklu muhabirlerinin sayısı 9'a yükseldi.

Gazeteci Ümit Zileli de, Diyarbakır Cezaevi Müdürlüğüne “İşkenceci” dediği gerekçeyle kitap fuarına katılmak için gittiği İzmir'de 24 Nisan günü gözaltına alındı, bir süre sonra serbest bırakıldı.

Hollandalı gazeteci Ebru Umar, Hollanda'daki bir gazetede Türkiye'nin Rotterdam Başkonsolosluğu'nun “muhabirlik çağrısını” eleştirdiği köşe yazısı nedeniyle “Cumhurbaşkanına hakaret” suçlamasıyla Kuşadası'nda gözaltına alındı; uluslararası tepkiler nedeniyle serbest bırakıldı.

Bild, Reuters, Time, El Cezire, Newsweek ve CNN gibi uluslararası yayınlar için çalışan 38 yaşındaki Yunan fotoğrafçı Giorgos Moutafis, 22 Nisan akşamı, Atina'dan Libya'ya geçmek için İstanbul'a geldiğinde, İstanbul Havaalanı'ndan geri çevrildi ve Atina'ya sınır dışı edildi. Giorgos Moutafis, Suriyeli sığınmacıların video ve fotoğraflarını çekerek, sorunlarını dünyaya duyurmuştu.

Ülkeye girişine izin verilmeyen Moutafis, Bild gazetesine “Pasaport kontrolü sırasında emniyet yetkilisi isimimin listede olduğunu belirterek, Türkiye'ye girişimin yasak olduğunu söyledi. Geceyi burada geçirdim, ifadem alındı. Neden listeye adım alındığıyla ilgili kimse bana bilgi vermedi” dedi.

25 Nisan günü ülkeye alınmayan gazeteciler yeni bir isim daha eklendi. Türkiye, Müslüman ülkeler, medya, kültür, yemek gibi konularda makaleler yazan El Cezire Muhabiri David Lepeska'ya Türkiye'ye giriş izni verilmedi. Lepeska Atatürk Havalimanı'nda Şikago uçağına bindirilirken sosyal medya hesaplarında “Bu ülkeye girişin bir kez engellenince, bu ülke için daha sonra yazacağın her şeye kuşkuyla mı bakılacak? Bu senin suçun değil Türkiye” ve “Bu seni son görüşüm olmayacak Türkiye. Size olan sevgim derin; Türkiye'de tanıdığım hayat ve sevgi dolu insanlar sizlere çok teşekkür ederim. Sağlıcakla kal İstanbul.” dedi.

odaklı değil, insan odaklı bir dönüşüm istediklerinin belirten Can, 'Sulukuleliler gibi Ayazmahlar gibi yerimizden sürülmek istemiyoruz" dedi.

Gaziosmanpaşalılar olarak kiracısıyla ev sahibiyile işçisiyle esnafla hep birlikte yaşayacakları, hiç kimsenin kovulmayacağı bir Gaziosmanpaşa istediklerini söyleyen Can sözlerini “Taşlıtarla'yı Gaziosmanpaşa yapan bizlere sorulmadan herhangi bir kentsel dönüşüm uygulamasının yapılmasını istemiyoruz. Herhangi bir Gaziosmanpaşalılı dışlayan hiçbir kararı kabul etmiyoruz” diyerek tamamladı.

Süreç hakkında bilgi veren Sosyal Haklar Derneği üyesi avukat Arman Yılmaz “Bakanlar Kurulu kendisinde olan bir hak ve yetkiyi kötüye kullanıyor. Daha önce açtığımız riskli alan davalarını kazanmış olmanıza rağmen, Bakanlar Kurulu başka bir yöntem kullanarak hem barınma hem de mülkiyet hakkınızı gasp edecek şekilde kararlar çıkarmaya başladı” dedi. Gaziosmanpaşa mahallesinde oturan ve mahalleli için gönüllü avukatlık yapan hukukçular adına konuşan Halil İbrahim Türkyılmaz, konuyla ilgili mahalleliye hukuki destek vereceklerini söyledi.

Gaziosmanpaşa mahalleli ile ilgili olarak Bakanlar Kurulu daha önce Riskli Alan ilan edilmesine karar vermiş ancak Danıştay bu kararı iptal etmişti. Acele kamulaştırma kararı yaklaşık 110 bin kişinin yaşadığı, 4,3 milyon metrekarelik alanı ve yaklaşık 30 bin evi kapsıyor.

ZAFER YOLU

ÖZGÜR GÜVEN

Dünyayı değiştirmek, insanı ve insanın içinde yaşadığı koşulları değiştirmektir. Bu değişimi gerçekleştirebilmek için, öncelikle nesnel koşulları ve bu koşullar içinde hareket eden insanı doğru kavramak gerekiyor. Ancak bu yetmez, devrimci pratik bu dönüşümün olmazsa olmaz şarttır. Devrimci pratik olmadan ne dünyayı, ne insanı dönüştürmek mümkün değildir. Günümüzde bunu başarabilecek tek sınıf proletaryaya, tek güç proletaryanın devrimci hareketidir.

Proletaryanın devrimci hareketi, dünya çapında bir güçtür. Proletaryaya başta olmak üzere ezilen ve sömürülen emekçi yığınlar, ezilen uluslar, dünyanın neresinde kurtuluşları için harekete geçtiyse, uluslararası proletaryanın desteğini yanında bulmuştur. Uzun yıllardan beri süregelen sınıflar mücadelesi göstermiştir ki, burjuvazi ne yaparsa yapsın, proletaryanın dünya ölçeğindeki devrimci hareketini ortadan kaldıramaz. Tek tek ülkelerdeki devrimler yenilse de, er ya da geç kazanan proletaryaya olacak; dünya ölçeğinde zafere erişerek sınıfları ortadan kaldıracaktır.

Her bir ülkedeki devrim nasıl ki dünya devriminin parçasıysa, her bir ülkedeki devrimci hareket de dünya devrimci hareketinin bir parçasıdır. Devrim hem tek tek ülkelerdeki hem de küresel ölçekteki devrimci hareketin birlikte yürüttükleri faaliyetin bir sonucu olarak gerçekleşir. Proletaryanın devrimci sınıf hareketi, taktiklerinde ve stratejisinde dünya çapındaki devrimci hareketin deneyimlerini göz önünde bulundurmalı; kendi deneyim ve birikimlerinden nasıl yararlanıyorsa, dünyanın deneyim ve birikimlerinden de yararlanmalıdır.

Proletaryaya, esas olarak ekonomik kurtuluşunu elde etmeyi hedefler; nihai amacı sınıfları ortadan kaldırmaktır. Ancak bu, işçi sınıfının kapitalizm koşullarında günlük yaşamının iyileştirilmesi uğruna verdiği mücadeleyi reddetmez. Fakat şurası da bilinir ki, bu mücadele bir sınıf olarak proletaryayı, kendi kendisini de ortadan kaldırma hedefine götürmez. Bu nedenle proletaryaya önce burjuvaziyi alaşağı eder, burjuva egemenliğe son vererek kendi politik iktidarını kurar. Burada amacı politik iktidarın gücüne dayanarak sınıfları ortadan kaldırmaktır.

Politika sınıflar arasında süren mücadeleden, hatta savaştan başka bir şey değildir. Bir sınıfın diğer sınıfları üzerinde egemen olması ve bu egemenliğini sürdürmesi, zor araçlarını, örgütlü zoru da kapsar. Devrim, bu iki karşıt sınıf arasındaki mücadeleden doğar. Bu doğum, zor araçlarının kullanılmasının en üst boyutlara çıkmasını gerektirebilir. Proletaryaya kendi kurtuluşunu kazanmak istiyorsa örgütlü davranmalı; her türlü zor aracını etkin olarak kullanıp burjuvaziyi yenmelidir. Burjuva sınıfın egemenliğine son verdikten sonra da zor araçlarına dayanarak burjuva sınıfı ezmelidir. Ancak bundan sonra sınıfları ortadan kaldırmaya girişebilir.

Bir görüşü, bir kararı bile hayata geçirmek için çoğu zaman şiddetli bir mücadele gerekir. Burjuva egemenliği yıkıp yerine proletaryanın iktidarının kurulması gibi büyük bir karar, taktik ve stratejik hedefler söz konusu olduğuna göre, çok daha sert ve çok şiddetli bir mücadele gerektirir demektir. Bu hedefe erişmek, günlük işler denerek küçümsenenler de dahil, çok kapsamlı ve çok sert mücadelelerle başarılabilir.

Burjuva sınıf, ekonomik ve politik egemenliğini sürdürebilmek için her türlü araç ve yöntemle başvurdu, başvuruyor. Sermaye ve devleti baskı, terör ve zor araçlarına dayanarak sürdürdüğü saldırılarla kitleleri sindirmeyi, mücadeleden vazgeçirmeyi, onlara boyun eğdirmeyi amaçlıyor. Ancak bu baskı ve saldırılar sadece kitlelerin öfkelerini besleyip büyütüyor; aynı zamanda sermayenin amaçlarının tam tersine, kitleleri devrimcileştiriyor; isyanlara ve ayaklanmalara yol açıyor.

Sermaye sınıfının saldırılarının hedefinde sadece proleter sınıf yer almıyor. Proletaryanın yanı sıra bütün halk kitlelerine de saldırıyor sermaye sınıfı. Proletaryaya mücadeleyi daha da güçlendirmek ve sonuç alabilmek için, diğer ezilen ve sömürülen halk kitlelerini de kendi amaçlarına ikna ederek hegemonyası altında toplamayı başarmalıdır. Proletaryaya kendi amaçlarını bütün ezilen ve sömürülen kesimlerin benimsemelerini sağlamalıdır. Proletaryanın ideolojik politik hegemonyasının anlamı budur. Kitle içinde parti çalışmasının temelinde kitlelerin aydınlatılması, sınıf bilinciyle donanması hedefi yer almaktadır. Bu, kitlelerin devrimci araçlara sahip olması, bu araçlarla donanmasıdır. Bu amaçla yapılan teorik, politik eğitim çalışmaları ve etkinlikler, devrimin zaferine giden yolun döşenmesine hizmet eder. Bu nedenle bilinçlenme çalışmalarına, kitle etkinliklerine, toplantılara gereken önem verilmelidir.

Proletaryanın devrimci sınıf partisinin en zor koşullarda, ağır saldırılar ve baskılar altında uzun yıllardır verdiği ideolojik, politik örgütsel her alanda verdiği mücadele ve gerçekleştirdiği eylem ve etkinlikler devrimin ilmek ilmek örülmesidir. Zaten bir devrim ancak böyle kararlı, fedakarlıklarla dolu mücadelenin, faaliyetlerin sonunda zafere erişebilir. Böyle bir partinin varlığı, sınıflar mücadelesinde proletaryaya ve emekçi sınıfların devrimci araçlarla donanmasını sağlayacağı gibi, uzun yılların mücadele birikimi ve deneyiminin derslerine dayanmasını da getiriyor.

Sürekli olarak burjuvazinin, faşizmin şiddetli saldırılarına uğrayan, ağır koşullar altında faaliyet yürüten; bütün olanaksızlıklara ve tehlikelere rağmen mücadele ederek kendi yolunu açıp ilerlemeye devam eden bir öncüyü sahip olmak, proletaryaya ve halklara, burjuva egemenliğe ve burjuva topluma karşı verdikleri mücadelede önemli avantajlar getirir. Böyle bir öncü, uzun ve zorluklarla dolu mücadelesiyle proletaryaya ve halkları en zor koşullar altında zafere taşıma yeteneği kazanması, bunu da eylemleri ve etkinlikleriyle açıkça göstermeye başlamış durumda. Zafere ancak zorlu mücadeleler ve böyle bir öncüyle ulaşılır.

“Acele

Kamulaştırma”ya Karşı

Bakanlar Kurulu tarafından 10 Nisan 2016 tarihinde İstanbul Gaziosmanpaşa ilçesinde 4,3 milyon metrekarelik alanı kapsayan alan için “Acele Kamulaştırma Kararı” alındı.

Gaziosmanpaşa ilçesi sakinleri bu karara ilişkin durumu kamuoyuyla paylaşmak, değerlendirmek ve mücadele yöntemlerini belirlemek üzere Gaziosmanpaşa'daki Eğitim Sen binasında basın toplantısı düzenlendi.

Konuyla ilgili bilgilenecek ve nasıl bir yol izleyebileceklerine ilişkin konuşmak üzere pek çok mahalle sakini katılarak salonu doldurdu.

Basın açıklamasını Gaziosmanpaşa Barınma Hakkı Meclisi Dönem Sözcüsü Canan Can okudu. Gaziosmanpaşalılara sorulmadan ilan edilen tüm riskli alan kararlarının geri alınması gerektiğini rant

1 MAYIS'TA TAKSİM'DEYDİK

1 Mayıs, günün ilk saatlerinde başladı. Polisler Taksim'i çepeçevre ablukaya alıp, ellerindeki valiliğin verdiği listede adı olmayan gazetecileri bile alana sokmazken, devrimcilerin toplanacaklarını duyurdukları Şişli'de yoğun güvenlik önlemleri alındı, helikopterler uçtu.

Günün ilk haberi, Okmeydanı'ndan Şişli'ye gelmeye çalışanlara polis saldırısı ile başladı.

Hemen ardından saat 08.30'a gelirken, İnşaat İş Sendikası'ndan inşaat işçileri, "Kavga, Sokak, Direniş! Yaşasın 1 Mayıs" yazan pankartıyla Taksim Meydanı'na çıktı. DAF'lı bir anarşistin de katıldığı eylemde 3 kişi polisin saldırısıyla gözaltına alındı.

Taksim meydanı, işçi sınıfı ve devrimcilere kapalı olsa da, elbette her zaman sınıf düşmanlarına ve işbirlikçilerine açık. Türk-İş heyeti, Kazancı yokuşuna gelerek karanfil bıraktı ve anma yaptı...

Hemen ardından, daha önce Bakırköy'e gideceklerini söyleyen Halkevleri, yaklaşık 30 kişi ile Elmadağ tarafından pankart açıp sloganlar atarak Taksim'e yürümeye başladı. Polis önlerini kesti. Tazyikli su ile saldıran polis, kalkan ve coplarla Halkevçileri Harbiye'ye doğru sürdü. Kısa bir süre sonra grup Elmadağ'da yeniden toplandı.

SODAP'lı bir kişi, Taksim Talimhane tarafından pankart açtı. Ancak alana girmeden gözaltına alındı.

Bu esnada Bomonti ve Okmeydanı'nda gözaltılar olduğu, Şişli Camii önünde de 4 kişinin gözaltına alındığı öğreniliyor. Bomonti'de gruplar halinde dolaşanlar gözaltına alınıyor.

DÖB'lü bir kadın öğrencinin de Şişli'de otobüs durdurularak kimliği-

nin alındığını öğreniyoruz

Saat 10.00 civarında Beşiktaş'tan Taksim'e yürümek isteyen HKP'lilere polis saldırdı, gözaltılar var.

10.40... Beyaz yakalılar 1 Mayıs'a, Soma Holding önünde bir basın açıklamasıyla başladılar.

Saatler 10.00'u geçince haberler sıklaşmaya başladı. Şişli'ye çıkan tüm caddelerde polis yaya ve araçları arı-

yor, özellikle sırt çantaları polisin hedefinde.

10.50 Dolapdere'den Taksim'e sloganlarla yürüyen BDSP'lilere polis saldırarak gözaltına aldı.

Piyalepaşa Bulvarı üzerinden Taksim'e çıkmaya çalışan 4 Halk Cepheci var. Polis, saldırarak eylemcileri gözaltına alıyor. Hemen ardından İstiklal Caddesi üzerinden 5 ESP'li gözaltına alınıyor.

Taksim'e gitmek üzere Zincirlikuyu'da buluşanlar, kortejleri ile Mecidiyeköy'e vardı; polis zırhlı araçlar ve gaz bombasıyla saldırdı.

Şişli civarında okurlarımıza kimlik ve üst araması yapılıyor. Gözaltı olması muhtemel.

Saat 11.40 itibarıyla Baro acil durum koordinasyonundan resmi bildirilen gözaltı sayısı 42.

Polis, Kurtuluş'ta bir mücadele birliği okurunu gbt sırasında aldı biraz sonra serbest bıraktı

Divan otel arkasında 3 kişi gözal-

yarım saat bekletmesi basına yansıdı.

Saatler 13.00'a gelirken, Mücadele Birliği, BDSP ve Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası Talimhane tarafından Taksim'e girmek için pankartlarını açtı. "Yaşasın 1 Mayıs", "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanındayız" sloganları atanlara polis saldırdı.

13.30... Taksim'e gitmek için Sarıgazi'den hareket eden Mücadele Birliği okurları Beşiktaş'ta gözaltına alındı. İsmail Atik, Ali Eraslan, Aslan Erslan, Durmuş Erslan Beşiktaş'ta gözaltı aracında bekletiliyorlar.

Harbiye tarafından Taksim'e yürümek isteyen Eğitim İş Sendikası'ndan emekçiler de polisin saldırısından payına düşeni aldı.

Taksim'e gitmek için Sarıgazi'den hareket eden Mücadele Birliği okurları Beşiktaş'ta gözaltına alındı. İsmail Atik, Ali Eraslan, Aslan Erslan, Durmuş Erslan Beşiktaş'ta gözaltı aracında bekletiliyorlar.

Beşiktaş gözaltıları kısa bir süre sonra serbest bırakıldı. Saatler 12.30'a gelirken 2 Mücadele Birliği okuru Berat Öztemel ve Hazal Yazgan Taksim Tramvay Durağı önünde "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" pankartı açarak "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları attı. Polis saldırısı sonrası okurlarımız gözaltına alındı. Hazal Yazgan ve Berat Öztemel, yaklaşık 2 saat sonra

serbest bırakıldı.

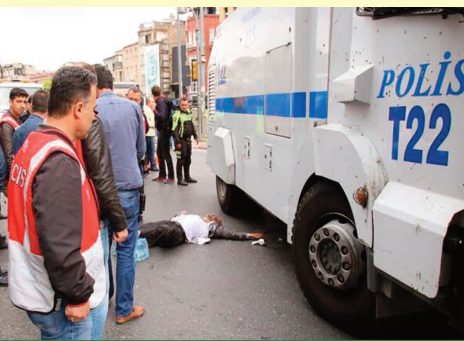
Bu sırada Talimhane tarafından polis barikatlarına gelen kadınlar halaya durdu. Başını Emekçi Kadınlar (EKA) çektiği kadınlar, "Bu Meydan Kanlı Meydan" diyerek marş söylediler. Etraftakilerin de ilgisi ve coşkulu alkışlarıyla karşılanan kadınlara polisin saldırısı gecikmedi, gözaltılar oldu. Simit sarayında oturanlar da alkışlarla kadınların halayını izlerken, polis buraya da saldırdı, balkonda oturmak yasaklandı, dışarıdaki sandalyeler toplandı.

Gözaltındakiler Vatan Emniyet Müdürlüğüne götürüldü, otobüslerde bekletiliyor. Ancak avukatların emniyete girmesine ve gözaltındaki müvekkilleriyle görüşmesine izin verilmiyor.

Okurlarımızdan Enes Teker ve Hıdır Deniz'in de Taksim Polis Karakolunda tutulduğu öğrenildi. 19.50 itibarıyla gözaltında sadece 2 okurumuz var.

Gün boyu Şişli, Zincirlikuyu, Bomonti, Mecidiyeköy, Beşiktaş, Okmeydanı'ndan insanlar Taksim'e gelmek için yollarda polisle çatıştı. Defalarca Taksim civarında pankart açıldı, polis saldırdı, gözaltına alınmalara rağmen insanlar yüzünü Taksim'e, Kızıl Meydan'a dönmekten vazgeçmedi.

**Yaşasın 1 Mayıs
Biji Yek Gulan**

Basel'de 1 Mayıs

1 Mayıs 2016 tarihinde her sene olduğu gibi bu sene de İsviçre'nin Basel şehrinde Messeplatz'da toplanan kitle, işçi sınıfının ve emekçilerin kapitalizme karşı birlik, mücadele ve savaş günü olan 1 Mayıs'ı kutlamak için bir araya geldi.

Leninistlerin de Almanca "Yaşasın Devrim ve Komünizm" pankartı ile katıldığı yürüyüşte sık sık enternasyonal dayanışma ve kapitalizme karşı sloganlar farklı dillerde atıldı.

Yoğun yağmura rağmen Barfüsserplatz'a kadar yürüyen kitle burada yapılan açıklamaların ardından 1 Mayıs eylemini sonlandırdı.

Yürüyüşte "Faşizme Karşı Birleşelim, Savaşalım, Kazanalım" sloganlı Halkların Birleşik Devrim Hareketi imzalı pankart da açıldı.

Leninistlerin 1 Mayıs eyleminde Almanca ve Türkçe dağıttığı bildiri de şöyle:

"Dünyanın hemen her köşesi büyük çatışmalara, isyanlara, ayaklanmalara, sınıf mücadelelerine sahne oluyor. Artık gün geçmiyor ki insanlar dünyanın herhangi bir köşesinde meydana gelen sarsıcı bir olayla güne uyanmasınlar. Bu büyük alt üst oluşun temelinde toplumların dünyanın her yerinde kapitalizme karşı ayaklanmaları var.

Emperyalist, kapitalist sistem çöküyor. Kapitalist üretim biçimi tarihsel sınırlarına gelip dayanmıştır; artık daha ileri

gidemez.

Dünya işçi sınıfı, ezilen halklar ve yoksul sınıflar kendilerini işsizliğe, yoksulluğa, açlığa mahkum eden, kendilerine derin acılar çektiyen kapitalizme ve emperyalizme başkaldırıyorlar:

İşçi sınıfı, ezilen halklar sömürülen yoksul sınıflar 1 Mayıs'ta meydanlara akararak kapitalizme karşı başkaldırı isteklerini ve eğilimlerini açığa vuruyorlar:

Onun için 1 Mayıs'ta meydanlara çıkmak kapitalizme, burjuvazinin egemenliğine, sermaye sınıfının büyük üretim araçlarını elinde tutmasına karşı bir başkaldırıdır, isyandır:

Emperyalist-kapitalist sistem tarihsel sınırlarına dayanmakla ve çöküş sürecine girmiş olmakla birlikte hiç bir zaman kendiliğinden yıkılıp gitmeyecektir. O, ancak dünya işçi sınıfının, ezilen halkların devrimci mücadelesiyle yıkılabilir ve ancak devrimci iktidarlar kurulursa, burjuva sınıfın tekrar iktidara gelmesi önlenir:

Bu artık mümkün ve bu süreç başlamıştır. İnsanlık kendi tarihinin yeni bir evresine doğru yürüyor. Bu kapitalizmden komünizme geçiş evresidir:

Her 1 Mayıs bu yürüyüşün yeni bir kilometre taşıdır: Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın Halkların Kapitalizme ve Emperyalizme Karşı Mücadelesi!

*Bütün İktidar Emegün Olacak!
TKEP/Leninist İsviçre Komitesi"*

Almanya'da 1 Mayıs

Bu sene Leninistler olarak işçi sınıfının, birlik mücadele ve kapitalizme karşı savaş günü olan 1 Mayıs'ı Stuttgart'ta kutladık.

Alman sendikalarının düzenlediği yürüyüş saat 10.00'da başladı. Bu yılki 1 Mayıs yürüyüşüne, Halkların Birleşik Devrim Hareketi bileşenleri ile birlikte blok halinde katıldık. Başta Halkların Birleşik Devrim Hareketi pankartı ardında, bileşenler kendi kortejleri ile katıldılar.

Biz de TKEP/Leninist pankartımızı açıp kortejimizi oluşturduk, yürüyüşte disiplinli bir şekilde yerimizi aldık. Yürüyüş boyunca "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist" sloganlarını attık. Tüm bileşenler de "Yaşasın Halkların Birleşik Devrim Hareketi" sloganını atarak HBDH'yi selamladılar.

Yaklaşık iki saat süren yürüyüşün sonunda, Alman işçilerinin miting alanına vardık. Yürüyüş boyunca kulağımız "Taksim'de Israr Devrimde Isrardır" şiarıyla Taksim Meydanı'na çıkan Leninistlerdedi. Taksim'i fetheden yoldaşların coşkusunu hep beraber yaşadık.

Yürüyüş sonunda tüm yoldaşlar toplam 1 Mayıs ve son süreçte yaşanan gelişmeler üzerine sohbet gerçekleştirdik.

**Almanya'dan
Leninistler**

Batman 1 Mayıs'ında Emeğe Ezgi'ye Gözaltı Girişimi

Batman'da yapılan 1 Mayıs mitinginin katılımcılarından biri de Emeğe Ezgi oldu. Binlerce kişinin akın akın aktığı 1 Mayıs alanında sahneye çıkan Emeğe Ezgi, ezgilerini Kürt halkı ile buluşturdu.

Mücadele Birliği okurlarının da "Niha Dema Şoreşe Ye / Mücadele Birliği" pankartı ile katılmak istedikleri 1 Mayıs mitinginde pankart "yasak" olduğu gerekçesi ile polis tarafından alana sokulmadı, sadece 2 flamanın alana girmesine izin verildi.

Emeğe Ezgi kürsüde marşlarını söylerken, bu saatlerde İstanbul'da da insanların Taksim'e gidebilmek için bir savaş verildiği, Sur, Cizre, Nusaybin'de Kürt halkının özgürlüğü için bir savaş yürütüldüğüne dair konuşmalar da yaptılar. Büyük coşkuyla dinlenen Emeğe Ezgi, son olarak "Söz Veriyoruz" marşını söylerken, Deniz bayraklarını ellerinde gezdiren Kürt gençleri, Newrozlarda görmeye alışkın olduğumuz insan kuleleri yaparak Deniz'i en yükseklerde dalgalandırdılar.

Emeğe Ezgi'nin Kürdistan halkına taşıdığı coşku ve devrimci ruh devleti rahatsız etmekte gecikmedi. Kitlenin yoğun ilgisi nedeniyle sahneye Emeğe Ezgi'ye müdahale edemeyen polis, kürsüden iner inmez sanatçılara GBT yaptı; gözaltına almak için uğraştı. Gelen miting tertip komitesinin çabaları ile Emeğe Ezgi'nin gözaltına alınmasına izin verilmedi.

İzmir'de 1 Mayıs

İzmir'de 1 Mayıs onbinlerin katılımıyla gerçekleşti. Üç koldan yapılan yürüyüş boyunca işçiler taşeronlaştırılmaya, köleleştirilmeye, kıdem tazminatının gasbına tepki gösterirken sık sık taleplerini dile getiren sloganlar atıldılar.

Çeşitli siyasi parti, demokratik kitle örgütleri ve sivil toplum kuruluşlarının da kitlesel katıldığı yürüyüş ve mitingde Mücadele Birliği Platformu bileşenleri sık sık "Yaşasın 1 Mayıs, Biji 1 Gulan", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Bütün İktidar Emegin Olacak", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir" sloganlarını atarken, Taksim'de ve Kürdistan'da dövüşenleri de unutmayarak "Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "Kürdistan Halkı Yalnız Değildir", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Yaşasın Halkların Birleşik Devrimi", "Faşizme Karşı Şimdi Devrim Zamanı" sloganlarını atıldılar.

Gündoğdu Meydanına gelindiğinde burada yapılacak olan etkinlik devrim mücadelesinde yitirilenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Tertip Komitesi adına okunan metinde "Dünyada ezme ezilme ilişkilerine karşı verilen mücadelenin bir kazanımı olarak 1890'dan bu yana 126 kez birlik, mücadele ve dayanışma diyerek bir aradayız" denilerek AKP'nin 14 yıllık yıkımlarından bahsedildi ve "Bütün bu karanlık tablo içinde bizim umutlarımızı gerçeklik haline geçirebilecek bir tarihten geçiyoruz. Yeter ki isteyelim. Gelecek işçilerin, emekçilerin, yoksul halk kitlelerinin birleşik sınıf mücadelesindedir. Sınıf mücadelesi tarihi direne direne kazanılan tarihtir. AKP karanlığından çıkış işçi sınıfı ve emekçilerin elindedir. Çünkü bizler 15-16 Haziran Direnişlerinden, Tarih Direnişlerinden geldik. Çünkü bizler Yeni Çetle direnişlerinden, Zonguldak

Madenci direnişlerinden, belediye işçilerinin 1992 büyük Ankara Ölüm yürüyüşlerinden geldik. Çünkü bizler 1 Haziran 2013 Gezi Direnişini yaparak yaşayarak geldik. Çünkü bizler Metal işçilerinin direnişi ile korku imparatorluklarını çok yakın zamanda titreterek bugünlere geldik. Çünkü bizler 10 Ekim Ankara katliamı sonrası 12-13 Ekimleri yaratarak, direnenek geldik. Çünkü bizler Ege Bölgesinde direnişlerden gelen işçileriz. Çünkü bizler Kürt sorununa demokratik barışçıl çözüm mücadelelerinden

geldik. Çünkü bizler taciz tecavüz ve kadın cinayetleri politik boyunu eğmeyeceğiz mücadelelerinden, görkemli 8 Mart mücadelelerinden geldik. Bizler gücümüzü birleştirdikçe ne saltanatlar ne saraylar kalacaktır." denildi.

Sendikalar adına yapılan konuşmalarda da sık sık birlikte mücadele vurgusu yapıldı. Dostcam işçileri ise yaptıkları konuşmada herkesi direnişlerine desteğe çağırdılar. Konuşmaların ardından İlkay Akkaya sahne aldı ve halaylar çekildi.

Mücadele Birliği okurları da alanda sık sık kuşlamalar yapıp 6 Mayıs'ta Ankara Karşıyaka Mezarlığında yapılacak olan anma için bildiriler ve gazeteler dağıtıldılar. Bildiriler işçi ve emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Mücadele Birliği İzmir

Antakya'dan 1 Mayıs

Tarihin en şanlı günlerinden biri olan 1 Mayıs gelirkin, sendikaların, kendisine devrimci diyen kurumların Taksim'den nasıl yüz çevirdiğine şahit olduk. Ama inatla "Taksim" diyenler de vardı. "Taksim'de Israr Devrimde Isrardır" diyorlardı.

Mücadele Birliği/Antakya da, bu gelişmeleri takip ederek hazırlanmıştı 1 Mayıs'a. 1 Mayıs günü saat 12.30'ta Doğu Okulları önünde başladı toplanma. Her yıl olduğundan daha fazla polis ve alınmış güvenlik önlemleri vardı.

Devrimci Öğrenci Birliği de Necmi Asfuroğlu Lisesi önünde 13.00'te toplanarak Doğu Okulları önüne sloganlarla yürüdü. Elleri Deniz bayrakları, Taksim'den yüz çevirenlere inat, ısrarla "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak" sloganları atarak toplanma alanına geldiler.

Bütün sendikaların ve sivil toplum örgütlerinin alandaki yerlerini almasıyla yürüyüş başladı. Yol boyunca sloganlar ajitasyonlar hep Taksim'e dönüktü; Antakya, Taksim'de dövüşenlere selam gönderdi.

Her yıl Uğur Mumcu'da yapılan 1 Mayıs, bu yıl orada inşaat çalışması olması nedeniyle, Selim Nevzat Lisesi önünde yapıldı. Devrimci Öğrenci Birliği alanda 6 Mayıs'a çağrılar yaptı, bildiri dağıttı.

Antakya'da 1 Mayıs halaylarla sürerken, etkinliğin bitmesiyle alanda Devrimci Öğrenci Birliği'nin sloganları inledi. Öğrenciler, "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "Taksimde Israr Devrimde Israr", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam" diyerek alandan ayrıldılar.

Antakya / Mücadele Birliği

Antep'te iptal Edilen 1 Mayıs

Antep'te gündür süren bildiri dağıtımları, afişler, yazılmalarla 1 Mayıs hazırlıkları tamamlandı.

1 Mayıs günü, toplanma saatine kısa bir zaman kala, Antep emniyeti önünde bomba patlatılmasıyla, 1 Mayıs tertip komitesi valilikle bir toplantı yaparak mitingi iptal etti.

Bizler de, Mücadele Birliği okurları olarak Ayışığı Sanat Merkezi'nde toplanarak, 1 Mayıs'ın önemi ve patlama üzerine değerlendirmeler yaptık.

Mücadele Birliği/Antep

1 Mayıs'ta Kızıl Meydan'da

Mücadele Birliği okurları olarak, 1 Mayıs günü öğle saatlerinde İstiklal Caddesi'nin Taksim Meydanı girişinde "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" pankartımızı açtık. Pankartı açar açmaz arkamızdaki polisler pankarta saldırmak üzere yöneldi. Biz de slogan atarak meydanın içine doğru koşmaya başladık. Bu koşumuz,

hemen önümüzde bulunan arama noktasındaki polisleri tedirgin etti, paniklediler ve ilk anda donakaldılar.

Olayın şaşkınlığını atlatınca üstümüze çullanan darp etmeye başladılar ve slogan atmamamız için ağızımızı kapadılar. Pankartı açtığımızda "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan" sloganı ile eylemimizi başlatmıştık. Koşarken "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganını atıyorduk. Kadın polis olmadığı için pankartı açan kadın arkadaşımıza da erkek polisler müdahale etti. Erkek yoldaşımızı uzun bir süre gözaltına alamayıp sloganlarına engel olamadılar. Öyle beklenmedik bir şeydi ki bu onlar için, bizi gözaltına almak için kullanacakları kelepçeleri bile yoktu. Bir plastik kelepçe ile gözaltı yapmaya çalışan polisler kelepçenin de kırılmasıyla iyice paniklediler. Aynı beklenmediklik, basının pankartı açtığımız zamanki görüntüyü almasının önüne geçmişti. Şimdi elimizde sadece gözaltına alınırken çekilmiş bir video var.

Biz gözaltındayken polislerden biri diğerlerine iki kişinin Taksim Meydanı'nda pankart açtığını söylüyordu. Oysa ki biz pankart açtığımız yeri bile beğenmiyor, daha iyisini yapabiliriz, antın dibinde açabiliriz diye düşünüyorduk. Düşünmeyle Taksim Meydanına girdiğimizi kabul ettiğinde iki yoldaş birbirimize gülerek görev bilinciyle "başardık" diye gülmüştük.

Gözaltında tehdit edenler, ağızını burnunu dümdüz ederim diyenler de vardı bize, iyi polisi oynayıp Bakırköy'e gitseydiniz keşke diyenler de vardı. Bizler ise 2010'dan 2013'e kadar bu meydanda işçi sınıfının coşku 1 Mayıslarını örnek gösteriyorduk. Polis aracındaki değişimlerimizde, hastaneyeye girişlerimizde, polis merkezine götürülürken kitlenin olduğu her yerde bugünün anlam ve önemini anlatan sloganlarımızı haykırıyorduk. Beklediğimizden çok ama çok kısa 2 saatlik bir gözaltıdan sonra serbest bırakılmıştık. Bunun nedenini ise devletin ve burjuvazinin Taksimi göz önünde bulundurmamak istememesine bağlıydık.

Ama tarih her zaman 1977'den bugüne olduğu gibi Taksim'den kaçanları değil, işçi sınıfının sesini haykıran Taksim için savaşanları yazacaktır.

Amed'de 1 Mayıs günü, üst geçide asılan "Niha Dema Şoreşe Ye / Mücadele Birliği" (Şimdi Devrim Zamanı) pankartı ile selamlandı...

ÖRGÜTLENMEYİ BİLİRSEK YENMEYİ DE BİLİRİZ

UMUT GÜNEŞ

"Devrimci eylemin başka hiçbir aracı, iyi bir örgütlenmenin yerini tutamaz."

Alvaro Cunhal

Birleşik devrimimizin gelişimi ve gidişatı için önemli bir dönemi geride bıraktık. Sınıf mücadelesinin her keskin dönemeci, bu mücadeleye önderlik etmek isteyen güçlerin kendilerini bir süzgeçten geçirmeleri, pratik eylemlerini ve varlığını değerlendirmesini gerekli kılar. İşte bizim için de esaslı bir değerlendirme yapma vaktidir!

Uzunca bir süredir faşist devletin Kürdistan'da yaptığı yıkıma, yağmaya ve katliama karşı gösterilen refleksin zayıflığı ortada. Bu ortak mücadele yürütmeyi önüne koymuş güçler açısından ciddi bir sorundur. Zira böylesi olayların her biri halklarda derin yaralara yol açmaktadır. Halklar arasındaki güven ve samimiyet zedelenmektedir. Tüm bu sürece bir de son dönemde yeniden artmaya başlayan şovenist/ırkçı saldırıları eklersek, bu konuda gösterilen tutumun yarattığı olumsuz sonuçları daha iyi anlarız...

İkinci önemli gelişme ise sendikaların ve reformist partilerin öncülüğünde -bir dizi devrimci hareketi de bu kervana katmalıyız- 1 Mayıs'ta Taksim'den vazgeçmeleridir. Bunun sıradan bir olay olmadığı herkesin malumu, öyle ki, sonrasında devletin 1 ve 2 numarası teşekküllerini dile getirmeden edemediler. Hatta ülkenin daha iyiye gitmesi için izlenmesi gereken yolun bu olduğunu söylediler. Nedir bu yol: Uzlaşma!

Sermaye sınıfıyla uzlaşma! Devrimin toplumsal güçlerinin önemli bir kesimi işte bu sözden bahsediyorlar ve bunu en tehlikeli yoldan, iyi niyet göstergeleri ile yapıyorlar.

Peki bu bütün siyasal arenaya hakim olan görüntü müdür? Hayır! Kürdistan'daki katliama ve saldırılara yetersiz ve zayıf da olsa devrimci güçler karşı koymaya çalışıyor. Şovenizmin karşısında kararlı duruyor. Kürt halkına dönük saldırıların her yerde tavan yaptığı, linç ayınlarının düzenlendiği bir dönemde leninistlerin Taksim'de gerçekleştirdikleri eylem Cizre'de, Nusaybin'de yankısını bulmuş ve "demek ki yalnız değiliz" dedirtmişti. Çünkü faşist sürülerin toplandığı bir zamanda Taksim Meydanında gerçekleşen bu eylem -Kürt halkı Yalnız Değildir / Mücadele Birliği pankartı açılmıştı- tam bir cesaret örneğiydi ve o faşist dalganın kırılmasında da önemli rol oynadı...

Ve aynı yetersiz kuvvetler 1 Mayıs'ta Taksim'i zorlayarak, gün boyu meydana deyim yerindeyse saldırılar düzenleyerek, bu ülkede sermaye sınıfıyla uzlaşma olamayacağını göstermiş oldu. Emekçilerin, gençliğin umudunu taze ve sıcak tutmuş oldu. Peki bu mücadele emekçilere hangi yolu gösteriyor? Devrim!

Üstelik bu yolu son derece gerçekçi bir biçimde ifade ediyor. Devrimi başaramazsak, dünyanın, insanlığın ve doğanın sonu yıkım ve çürümeden ibarettir.

Düşünce, Eylem ve Disiplinin Birliği!

Yine de tüm bunlar genel görünümü ifade ediyor. Üstelik kaba bir görünüm. Ve bu görünüm için de bizler kendimize bakmalıyız. Biz bu sürecin içinde nasıldık? Uzunca bir zamandır devrimci durum koşullarından bahsediyoruz. Hatta iki önemli ayaklanma deneyimi yaşadık ve sınıf mücadelesi bu düzeyin altına düşmeyeceğini Kürdistan'daki pratikle gösteriyor. Peki, örgütlerimizin düzeyi bu koşullara uygun mudur? Hayır!

Bu soruya hayır cevabı vermemizin en büyük nedeni örgütlenmemizin yetersiz olmasıdır. Sayısız eksiniz olabilir, hatta bir savaşın içinde etkili silahlarınız bile olmayabilir ama kitlelerle kadrolarınızın ilişkisi yeterince sıkıysa, yani Parti kitlelerin elleri ve kolları arasındaysa tüm sorunlarınızın ve eksiklerinizin çözümü sadece zaman sorunudur. Ama örgütlenmemiz zayıf ise depolarca silahlarınız olsun o savaşı kaybedersiniz. İşte yoldaşlar; bu dönemin sonunda çıkaracağımız en önemli sonuç budur.

Örgütlenmeyi bilmeyen bir parti en fazla kitlelere heyecan verebilir. Onlara cesaret kazandırabilir. Bazen sessiz, bazen de coşkuyla alkışını alabilir. Övgü alır. Ama asla başarılı bir devrim gerçekleştiremez.

Kadrolarımızın hedefinde devrimi gerçekleştirecek, kitlelerin ayaklanmasını yönetecek ve en nihayetinde iktidarı alacak bir örgütlenme yaratmak olmalıdır.

Bu önemli konuda başarı sağlamak istiyorsak, özellikle Gezi ayaklanması sonrasında yayılan ya da bu ayaklanmayla daha rahat biçimde kendisini gösteren bir özelliğe dikkat etmeliyiz. Kadrolarımızın bir bölümünde görülen tartışma aşkı için tartışma ve eleştiri için eleştiri ve sonunda en büyük lafları edip en büyük bireysel tutumu sergileme alışkanlıklarını saflarımızdan uzaklaştırmalıyız. Çünkü dönem düşüncenin, eylemin ve disiplinin birliğini gerekli kılıyor.

"Bir devrim, sorumsuzca sloganlar haykırarak değil, gerçek bir devrimci çalışma gerçekleştirerek yapılır.

Eğer herkes zafere ulaşılacak tek ve gerçek yolu anlasaydı, herkes hararetle bir örgüt çalışmasını geliştirebilseydi, kavgayı yönetebilmek amacıyla her an kitlelerin duygularını tanımayla çalışarak halk mücadeleleri üzerinde yorulmadan ısrarla durulsaydı, ayaklanma ve zafer günü, genel olarak düşünüldüğünden çok daha yakın olurdu." Alvaro Cunhal

9 Mayıs 1945 Stalin'in Zafer Konuşması

"...Alman işgalciler Sovyet halkına karşı bir imha savaşı başlatmak istiyorlar. İmha savaşı istiyorlarsa, istediklerini alacaklar."

Stalin

"Yoldaşlar! Kadın ve erkek vatandaşlar! Almanya üzerinde büyük zafer günü geldi. Faşist Almanya Kızıl Ordu ve müttefiklerimizin birlikleri tarafından dize getirilmiş olarak, yenildiğini kabul etti ve kayıtsız şartsız teslim oldu. 7 Mayıs'ta Reims'de geçici bir teslim tutanağı imzalandı. 8 Mayıs'ta, Berlin'de, Alman Başkomutanlığı temsilcileri, müttefik birliklerinin başkomutanlık ve Sovyet başkomutanlık temsilcileri huzurunda; uygulanmasına 8 Mayıs saat 24'de başlanan kesin teslimiyet belgesini imzaladılar. Antlaşmaları

olmaya başladılar. Bu artık bir kağıt parçası değildir. Bu, Alman ordusunun gerçek teslimiyetidir. Gerçi Alman ordusunun bir grubu, Çekoslovakya topraklarında hala teslimiyetten kaçınmaya çalışıyor. Fakat Kızıl Ordu, onların aklını başına getireceğini umuyor. Şimdi, Almanya'nın kesin olarak yenildiği tarihsel günün, halkımızın Alman emperyalizmi üzerinde büyük zafer gününün geldiğini açıklamak için her türlü nedene sahibiz. Anavatanımızın özgürlüğü ve bağımsızlığı için gösterdiğimiz büyük fedakarlık, savaş sırasında halkımızın katlanmak zorunda olduğu ölçüsüz yoksulluklar ve ıstıraplar; cephe gerisinde ve cephede anavatan sunağına kurban edilen zorlu çalışma, boşa gitmedi, bilakis tam zaferle taçlandı. Slav halklarının varlıkları ve

bağımsızlıkları için yüzyıllar süren mücadeleleri, yalnızca bir kağıt parçası olarak karşısında zaferle sonuçlandı. Artık Avrupa üzerinde halkların özgürlüğü ve barışın yüce bayrağı dalgalanacaktır. Üç yıl önce Hitler tüm dünyanın önünde, Sovyetler Birliği'nin parçalanmasının, Kafkasya'nın, Ukrayna'nın, Beyaz Rusya'nın, Baltık ülkelerinin ve diğer Sovyet bölgelerinin zorla koparılıp alınmasının görevleri arasında bulunduğunu ilan etti. Açıkta açığa şunu ilan etti: 'Rusya'yı, bir daha asla ayağa kalkmayacağı şekilde yok edeceğiz.' Bu üç yıl önceydi. Ancak Hitler'in çılgınca düşünceleri gerçekleşmeyecekti. - Savaş sürecinde bu düşünceler rüzgarın önündeki saman çöpü gibi uçup gitti. Gerçekte ortaya çıkan, Hitlercilerin zıvaladıklarının tam tersiydi. Almanya yenilgiye uğradı. Alman birlikleri teslim oluyor. Sovyetler Birliği, Almanya'yı parçalamaya ya da mahvetmeye kalkışmaya da zaferi kutluyor. Yoldaşlar! Anavatan uğruna büyük savaş, bizim tam zaferimizle sonuçlandı. Avrupa'da savaş dönemi bitti. Barışçıl gelişme dönemi başladı. Sizleri zaferden dolayı kutluyorum, sevgili kadın ve erkek yurttaşlarım!

Yurdumuzun bağımsızlığını koruyan ve düşman üzerinde zafer kazanmış olan kahraman Kızıl Ordu'muza kutlu olsun!

Büyük halkımıza, muzaffer halka kutlu olsun!

Halkımızın özgürlüğü ve mutluluğu için yaşamlarını feda eden, düşmana karşı çarpışmalarda şehit olmuş kahramanlara sonsuza dek kutlu olsun!"

Kuzey Kutbu'nda faşizme karşı zaferi simgeleyen orak çekiçli dev bayrağı açılarak bir dünya rekoruna imza atıldı.

Bundan 71 yıl önce Sovyet orduları Berlin'e girerek faşist Hitler rejimini tarihin çöplüğüne gönderdi. 9 Mayıs insanlığın kurtuluşunda ve sosyalizmin zaferinde büyük bir dönüm noktasıdır.

Önsöz, okuruna barın, soğuğa direngen duruşuyla merhaba diyor. "Yaşamın içinden çıkan sözcüklerimiz, hem yaşadıklarımızın acısını hem de sevincini taşıyacak sizlere. Biz özledik, hem baharı hem de gözlerinizin tümcelerimize dokunmasını.

"Küçük Aylan'ı denizin kıyısında öylece gördük... Hepimiz tanıklık Aylan'ın minik ölü bedenine. Mavi'nin kanadığına hepimiz şahit olduk. Aylan gibi onlarca çocuk bedeni kıyılara vurduğu an, savaşın acımasız yanını gördük bir kez daha. İnsanlar sadece sokağında, evinde bombalanırken ölmüyordu, insanlar bombardan kaçarken de ölüyordu. Ortadoğu'da yıllardır süren savaş binlerce mülteci akınına sebep oldu. O turuncu cankurtaran yelekleri içinde binlerce insan göç yolunda, sermaye için başlayan savaşın, savaşı sermayeye dönüştüren kısmında öylece yok oldular; kimi mavi denizlerde, kimi yabancı olduğu şehirlerin caddelerinde, kimileri daha çocuk yaşta yabancılara ellerde...

"Her yıl geçmiş katliamların anularına bir sayı daha eklerken, yeni katliamların eksilmediği anlar yaşıyoruz yine. Doğu'dan Batı'ya sokakların kan içinde kaldığı, çocukların öldürüldüğü, ölü bedenlerin gürlece sokaklarda kaldığı, iktidarın en acımasız tavırını sergilediği zamanlar. Kürdistan'da sokağa çıkma yasağının ayları bulduğu ilçeler, şehirler; evleri yakılıp yıkılan, mahalleleri savaş alanına dönen insanlar. Duvarlarda direnen bir halka çarpıp sersemleyen TC askerlerinin öfke dolu sözleri... İnsanın daha ne kadar onursuzlaşabileceğinin, ama aynı zamanda insanın onuruna nasıl sadık kalabileceğinin sergilendiği bir süreçteyiz. Bu süreç, safların en belirgin olduğu dönem ayrıca. Ya faşizmden yana ya da ezilen halktan..."

"Yaşadıklarımızı yazacaklarımıza, çizeceklerimize gebedir aşımda. Önsöz'ün 32. sayısında Göç konusunun acı gerçeğini yansıtan yazılarımız ve şiirlerimiz, Kürdistan'a adadığımız resimlerimiz ve sözlerimiz, hayatımıza dokunacak hikayeler yer alıyor.

"Umudun bize yoldaş olduğu zamanların eksik olmadığı, çocukların öldürülmediği, şeker de yiyebildiği anları anlatacağımız yeni sayılarımızda görüşmek umuduyla sevgili okur..."

ÖNSÖZ 32. SAYI ÇIKTI

Bu sayıda

yer alan yazılar:

Nepal'de düzenlenen 2. Dünya Kadınlar Konferansı üzerine Sıla Erciyes'in yazısı, Dünyanın Çatsına Yolculuk başlığıyla yer alıyor.

Savaş ve Göç konulu dosya, "İşte Özgür Dünya" ön yazısıyla başlıyor. Siz Hiç Kovulduz mu diyen Temade Çınar'ın yazısı ile devam ediyor. Ermeni soykırımında yaşadıkları görünmeyenleri Fethiye Çetin, Ezidi kadınların Şengal'de yaşadıklarını Leyla Ferman anlatıyor. Hep yerliyiz, hep göçmen. Buradayız Kardeşim diyen Enzo İkah ile Gökçe Şahin'in yaptığı röportaj'ı da bulacaksınız.

Terolar köyünde yaşanan gelişmeleri, Rohat Emekçi'nin Maraş İzlenimi yazısıyla sunuyor Önsöz.

12 Eylül Anneleri Belgesi film ekibiyle yapılan röportaj...

Pipa Bacca'nın yarım kalan yolculuğunun 'devam'ı olarak yola çıkan "Pipa'ya Mektubum" adlı belgeselin yönetmeni Bingöl Elmas ile kadının yol hikayeleri üzerine röportaj...

Kadına Dair Bir Anlatı: Toz Bezi Ekin Su'yun kalemle Önsöz'de Tiyatro Tek Ağaç'ın Yol oyununu,Gezi'den Rojava'ya Murat'ın hikayesini ise Kemal Oruç değerlendirdi.

Çuke Zimen (Dil Kuşu) düş ile gerçeği büyük bir özenle iç içe geçiriyor Ebru Şahin değerlendirme yazısıyla birlikte, Sena Şat'a hazırladığı çizgi roman Ayaklanmanın Gezi Hali hakkında sorduklarımız ve cevapları da Önsöz'ün 32. sayısında gözleriniz ve bilincinizle buluşmayı bekliyor.

İnsanlığın kurtuluşunu hedefleyen sosyalizm büyük bir eserdir; bu da onun ÖNSÖZ'üdür şiarıyla yayınlanan Önsöz'ün 32. sayısını aşağıdaki adreslerden edinebilirsiniz.

Taksim Mephisto, Pandora, Ayışığı Sanat Merkezi'nden Kadıköy Seyhan, İmge ve Mephisto Kitapevinden Ankara İmge, İlhan İlhan Bursa Ezgi Kıpatevi Diyarbakır Aram Kitapevi Mardin Leylan Cafe Kitap İzmir, Antep, Antakya Ayışığı Sanat Merkezleri ve Emek Dağıtım

1 Mayıs Öncesi Kürsü de Söz de İşçinin

BİÇDA (Bilişim Çalışanları Dayanışma Ağı) tarafından farklı sektörlerde çalışan, grev ve direnişte bulunan işçilerin bir araya geldiği "Şimdi Söz İşçinin" başlıklı altında forum düzenlendi.

Kadıköy TAK'da (Tasarım Araştırma Katılım Merkezi'nde) yapılan forum Tüm Emek Sen üyesi eski Dora Otel işçisi Esin Gülüm ve Kaç Bize Gel dayanışmasında bulunan plaza çalışanı İbrahim Seymen tarafından sunuldu.

Forum sırasında pek çok grev, direniş, eylemden görüntülerin verildiği slaytta, sanat da unutulmamış, sınıf mücadelesini anlatan pek çok dünya sanatçısının eserlerine de yer verilmişti.

Forumda Netaş işçisi İbrahim Yazgan, Hilton Otel işçisi, Çınar Otel işçisi Alpaslan Yalçın'ın konuşmalarının ardından Direnişteki Şişecam işçileri de gönderdikleri bir videoyla katıldı.

Direnişteki Swiss Otel işçilerinden Olgun Yıldız direnişe destek çağrısı yaparken, Dora Otel işçilerinin onlara destek için beş dilde hazırlanmış oldukları pankart sürpriziyle karşılaştı.

Çapa Hastanesi taşeron işçilerinden Taş-İş-Der yöneticilerinden Kadir

Ağsu taşeron çalışmaya karşı 2012 yılında yapılan direniş deneyimi ve sürmekte olan mücadeleyi aktardı.

Direnişteki Beşiktaş Belediyesi işçilerinden Tekin Şahin, Zonguldak Maden İşçilerinden 90 grevini yaşamış Recep Adıgüzel, İnşaat İş Sendikası Başkanı Mustafa Adnan Akyol'un söz almalarının ardından, Fransa'da inşaat işçileri olarak çalışan İki Türkiyeli işçi ile canlı bağlantı yapılarak oradaki grev ve işgal süreci hakkında bilgiler aktarıldı.

Yine ABD İşçiler Birliği Sendikası'ndan Steve Zaltzer ile canlı bağlantı yapılarak Amerika'daki işçi sınıfının durumu eylemleri ve mücadele biçimi konuşuldu. Türkiye'deki işçi sınıfının durumu hakkındaki görüşleri alındı. Grevdeki Swiss Otel bahçe işçileriyle dayanışma için destek eylemi yapılabileceği bilgisi paylaşıldı.

Bursa'da başlayan ve tüm otomotiv sanayisine yayılan metal işçileri de deneyimlerini paylaşmak üzere forumdaydı.

İşten atılan Odeobank'ta taşeron çalışmayı mücadeleyle ve dayanışmayla sonlandırdıklarını aktaran Volkan Kahyalar, Hastane Bilgi İşlem işçileri, Çağrı Merkezi çalışanları, Plaza Eylem Platformu'ndan büro çalışanları, market ve mağaza çalışanları, Kaç Bize Gel diyen büro çalışanlarının sorunlarını ve deneyimlerini paylaşmalarının ardından BİÇDA adına Işıl Işık, beyaz yakalılarının kendilerini işçi gör-

mediklerini, bunu işten atmaları yaşadıkları son anlayabildiklerini ve çalıştıkları sektöre has ayrıntıları aktardı.

Ankara ve İstanbul'daki eylemlerde yer alan TEKEL işçisi Metin Aslan ve Dora Otel işçisi Zafer Cengiz örgütlenme ve mücadele deneyimlerini aktardı.

1 Mayıs'a iki gün kala yapılan Forumda konuşma yapanlar ve tüm katılımcıların ağırlıklı olarak 1 Mayıs'a yönelik düşünceleri İstanbul'da Tak-sim'de olunması gerektiği yönündeydi ve Bakırköy'e gitme kararı eleştirilerek sınıf mücadelesinin geriye çekilmeye çalışılması olarak değerlendirildi.

Forumdan çıkan sonuç ise sendikal mücadelenin yetersizliği, çok farklı iş kollarından, konulardan işçiler olmalarına karşın pek çok ortak soruna sahip oldukları ve iş kolu, iş konumu, mavi yaka beyaz yaka, kadrolu taşeron demeksizin kendi öz örgütlenmesini oluşturması bir araya gelerek daha güçlü bir mücadeleyi hayata geçirerek işçi sınıfının kurtuluşu ulaşmasını sağlayacak mücadele biçimlerinin gerçekleştirilmesi, dayanışmaların güçlendirilmesi yönünde oldu.

"Kölelik Yasası" Mecliste Onaylandı

İşçilerin kiralınmasından ve özel istihdam büroları kurulmasının yolunu açan, Özel İstihdam Büroları Yasası, 6 Mayıs günü sabaha karşı Meclis Genel Kurulu'nda AKP tarafından onaylandı.

Bu yasaya göre, Kıralık işçi uygulaması özel istihdam büroları vasıtasıyla uygulamaya geçecek. İş ve işçi arayanlar özel istihdam bürolarına başvurabilecek. Özel istihdam büroları da patron ile işçi kiralama, geçici işçi ile de iş sözleşmesi imzalayacak. İşçiyi çalıştıracak olan patron işçi kiralama sözleşmesi karşılığında özel istihdam bürosuna bir bedel ödeyecek. Özel istihdam bürosu bu bedelden kendi komisyonunu aldıktan sonra işçinin ücretini ödeyecek. Geçici işçileri çalıştıranlar, iş hukuku bakımından işveren olmayacak. Özel istihdam bürolarının işveren olarak yükümlülüğü işçinin kiralık olarak çalıştığı süreyle sınırlı olacak. İşyerindeki başka işçilerin hamilelik, askerlik, yıllık izin ve hastalık hallerinde, mevsimlik tarım işlerinde ve ev hizmetlerinde kiralık işçilik uygulaması yapılabilecek.

Yasanın onaylanmasına karşı açıklama yapan TMMOB, "Kıralık İşçilik Yasası güvencesiz çalışmada varılan son noktadır. Bu düzenleme ile; güvencesiz, kural dışı ve esnek çalışma yaygınlaşacak, iş güvencesi tamamen ortadan kalkacak, emekçiler açlık sınırının altında ücretlerle çalışmaya mahkum edilecek, örgütsüz çalışma yaygınlaşacaktır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği açısından en riskli işçiler yine kiralık işçi statüsünde çalışan emekçiler olacaktır. Ayrıca bu yasadın en olumsuz etkilenenler kadın işçiler olacak ve kadın işçiler üzerindeki sömürü derinleşecektir" dedi.

Emek düşmanlarına karşı birleşik bir mücadele örnek gerektiğini söyleyen TMMOB, tüm mühendis, mimar ve şehir plancılarını ile birlikte buna karşı mücadele edeceklerini de söyledi.

Şişecam İşçileri İşe Geri İade Davasını Kazandı

Şişecam tarafından işten çıkartıldıklarından beri her platformda eylemlerini sürdüren cam işçileri, patrona karşı dava da açmıştı. Cam işçilerinin davaları 2, 3, 4 ve 5. İş Mahkemeleri'nde görüldü. 2, 3 ve 5. İş Mahkemeleri'ndeki davalar, 28 işçinin lehine sonuçlandı ve bu işçiler için işe iade kararı çıktı. 4. İş Mahkemesi'nde davaları süren 6 işçi ise 16 Haziran'da yapılacak duruşmayı beklemeye başladı.

Şişecam işçileri, Kristal-İş ve patron arasında yapılan toplu iş sözleşmesinin 12. maddesine (her hangi bir nedenle işten çıkarılan işçilerin fabrikada işe alım olduğu takdirde önceliği bulunur) dayanarak patrondan işe almalarını istiyorlar.

Gazetemize konuşan İsmail Yılmaz, "Bu işe iadeler hukuk alanında verdiğimiz mücadelenin kazanılması. Fakat daha tam olarak kazanmadık, çünkü 6 arkadaşımızın da davası var önümüzde. Şimdi Şişecam patronunun önünde 2 seçenek var. Ya bizi işe geri alıp hakkımız olanı verecek ya da tazminatlarımızı. Şişecam patronu yenildi, fakat mücadele burada sona ermedi. Bizler bu mücadeleye sadece kendimiz için girişmedik Kristal-İş'teki sarı sendikacılık anlayışını değiştireceğiz, işçi sınıfının önüne koyulan her türlü engelleri tek tek kaldırmak için mücadele veriyoruz" dedi.

Avcılar Belediyesi Sendikalı İşçi İstemiyor

Avcılar Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü'nde çalışan taşeron işçilerin çalışma şartlarının iyileştirilmesi için Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şubesi'ne üye oldular.

Sendikanın işyerinde çoğunluğu sağlamlasından korkan belediye yönetimi ve taşeron şirket, anayasal haklarını kullanarak sendikalaşan işçileri "yüz kızartıcı suç" işledikleri iddiasıyla tazminatsız işten attı.

İşten atılan işçiler, sendikalarıyla birlikte 3 Mayıs günü Avcılar'da bir basın açıklaması gerçekleştirerek direnişe geçtiklerini duyurdular.

Marmara caddesinde toplanan işçiler, "Taşeron Sorununu İşten Atarak Mı Çözeceksiniz?", "Avcılar'da İşçiler Sorgu Odasına Alınmıyor" yazılı dövizler taşıyarak 12.30'da Avcılar Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçerek "Sendika Hak-

kımız Engellenemez", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Taşeron İşçiler Köle Değildir!" sloganları attı.

Belediye'nin önüne varıldığı sırada Avcılar Belediyesi basını, yürüyüşe katılan işçileri, fotoğraflarını çekerek taciz etti. Bu tacize tepki gösteren işçilerle belediye güvenlikleri arasında arbede yaşandı. Güvenliklerin ve belediye başkanının alandan uzaklaştırılmasının ardından basın açıklamasına geçildi.

Basın açıklamasını okuyan Belediye-İş Sendikası yöneticisi Bayram Özkan, Avcılar Belediyesi temizlik işçilerinin yaşadıkları sorunlara "artık yeter!" diyerek sendikalaştıklarını, lafa gelince emek yanlısı kesilen CHP yönetiminin sendikalaşmayı engellemek için 32 işçiyi işten attığını belirtti.

İşçilerin sorgu odalarına çekilerek sendikadan istifa etmeleri yönünde baskı

yapıldığını, sendikalı işçilere hakaretler yağdırıldığını ve son olarak sendikaya üye işçilerin işten atıldığını vurgulayan Özkan, bunun emek düşmanı bir politika olduğunu söyledi.

Özkan, bu tür emek düşmanı uygulamalara son verilip, sendikal örgütlenmenin önündeki tüm engeller kaldırılınca ve işten atılan 32 işçi işe geri alınmaya kadar direnişte olacağını söyledi.

Avcılar Belediye Binası önünde çadır kuran 32 temizlik işçisi direnişlerini emek dostlarının da dayanışmasıyla sürdürüyor.

GEZİ'DEN ÇIKARILMASI GEREKEN EN ÖNEMLİ DERS:

İ.GEVAT GEZİNER

Devrim Somuttur Somut Hazırlık Gerekir

Derginin 279. sayısında, C.Dağlı imzalı yazıda, yoldaş şöyle diyor:

"Yığınsal devrimci eylemler değerlendirilirken, soyut laflar edilmesi, yeni bir ayaklanma ve devrim için somut ciddi hazırlıklara girişmekten yan çizmek içindir. Küçük burjuva siyasetlerin devrimden yan çizmesine karşın, devrimci işçi sınıfı hareketi, soyut gevezeliklerle zaman yitirmez; tüm siyasi yeteneği, tüm gücü ve tüm enerjisiyle devrime yönelik somut hazırlıklarda bulunur ve somut girişimlere yönelir."

Yoldaşın devrime ve ayaklanmaya somut yaklaşma vurgusunu ilk yapışı değil. Daha önceki yazılarında da yaptığı gibi bundan sonraki kimi yazılarında da ya değindiğini ya da üzerinde durduğunu görüyoruz. Bu yazılar aracılığıyla, somut hazırlıklar ve girişimlerde bulunmanın neden önemli olduğunu ve bunlardan ne anlaşılması gerektiğini anlıyoruz.

Benim anladığım, bu konunun, başka hiç bir şeyle kıyaslanmayacak ölçüde, devrimin başarıya ulaştırılıp ulaştırılmayacağıyla ilgili olduğudur. Bu konuyu kavrayan bir parti ve onun kadroları, devrime önderlik eder. Kavrayamayanlar ise, ancak seyretmekle, "vav neler oluyor!" demekle, gelişen olayların akıntısı içinde sürüklenmekle yada burun kıvrımakla yetinir. Gezi ayaklanmasında olduğu gibi. Daha da basitleştirip kabalaştırarak söyleyecek olursam, bu konu, devrimci olmakla lafazan olmak arasındaki ayrımı ortaya koyar. Bu yüzden, tüm devrimcilerin, tüm kadroların tüm parti örgütlerinin sık sık kendi pratiklerini bu mihenk taşında gözden geçirmesi gerekir. Bu nedenle bende, işin bu kısmı üstüne bir iki laf etmek daha doğrusu kafalarda daha somutlanabilmesi için konuyu, Gezi ayaklanması üzerinden ele almak istiyorum.

Hepimizin malumudur ki, Gezi gibi büyük bir ayaklanma yaşandı ve bu ayaklanmada Türkiye ve K.Kürdistan devrim güçlerinin tüm defoları açığa çıktı. Gezi, Türkiye ve K.Kürdistan'daki tüm siyasi hareketlerin -Leninistler de dahil- defolarının çarpıcı, gizlenemez biçimde açığa çıktığı, sarsıcı olabilmek için söylüyorum, çuvalladığı bir süreçti. Hepsinin/hepimizin başarısızlığının, beceriksizliğinin ve fiyaskonun farklı farklı nedenleri var kuşkusuz. Ama sonuç ortak: Başarısızlık. Ve bu başarısızlığın ortak nedenini, yoldaşın yukarıda aktardığım tespitinde bulmak mümkündür. İşte bu yüzden, bu konu hayati önemdedir ve çarpıcı şekilde kavramak için Gezi üzerinden bakmakta fayda vardır.

Biliyor ve iddia ediyorduk ki, ortalama sol, tüm literatürünü, tüm diskurunu devrime dair soyut laflar etmek üzerine kurmuştur. Hepsinin ortak paydası, devrimin zorunlu ama geleceğin bir sorunu olduğu tespitidir. Gezi'ye değin, bulduğumuz tüm platformlarda ortaya çıkan politik ayrıklıklarda, bu ortak noktada birleşip Leninistlere karşı ortak hareket etmiş olmaları, bunun somut kanıtıydı.

Buna karşın, tüm siyasi yeteneklerini, tüm güçlerini ve tüm enerjilerini günlük sınırlı sorunlar için somut yaklaşımlar üretmeye ve bu yönde girişimlerde bulunmaya adanmışlardır. Haklarını teslim etmek gerekir ki, tüm ömürlerini devlet yöneticilerinin istifası, zamların geri çekilmesi, asgari ücretin artırılması gibi ekonomist-sendikalist talepleri istemeye adanmışlar için bu konuda uzmanlaşmışlardır. Böyle olunca da, devrim kendini Gezi'de gösterdiğinde, onu kapsayacak, ilerletecek somut hedefler ortaya koymaları imkansız olmuştur. Günlük ıvır zıvırlar için somut yaklaşımlar üretmede o denli siyasi yetenekleri geliştirmiş ki, koca bir ayaklanmada bile bunları zorlanmadan bulmayı başarmışlardır. Koca bir ayaklanmada, biber gazının yasaklanmasından, vali vs. istifasına kadar sefilce talepleri bir çırpıda ileri sürülmüş ve bunları somut hedefler olarak ortaya koyabilmişlerdir. Bu onların üstesinden gelemeyecekleri bir sorundur. Çünkü, hem çok köklü ideolojik yanlışlara, hem de bunun bir ürünü olarak on yıllardır sürdürdükleri politika üretme alışkanlıklarına sahiptirler. Popüler dille söyleyecek olursak, bu durum merkezi kadrolarının 'genetik kodlarına' işlemiştir.

Peki Gezi Leninistler için daha az başarısızlık mıdır? Hiç de değil. İğneyi başkasına çuvaldızı kendimize batırmak gerekir. Leninist Parti, ortalama solun 30 yıllık kuşatmasına rağmen ideolojik netliğinden taviz vermediğini sağladığı büyük bir avantajla; yani devrimi her zaman için somut olarak kavramasının sonucu olarak ilk günden itibaren iktidarı ve Geçici Devrim Hükümeti'ni ayaklanmacıların önünü hedef olarak koymayı başarmıştır. Böylece devrim kendini Gezi'de gösterdiğinde ona soyut değil, somut yaklaşmayı başarmış onun karşısına gülünç taleplerle çıkmaktan kendini sakınabilmiştir. Bir çok ayaklanmacının, "siz bunu nasıl başaracaksınız bilemiyorum ama diğerlerinin taleplerine bakınca sizinki daha mantıklı geliyor" söylemi, devrimi somut taleplerle kucaklayabildiğinin önemli somut göstergelerindedir.

Lakin, devrimci ayaklanmayı kucaklayacak ve ilerletecek somut hedefleri ortaya koymasına karşın; bunun gereklerini yerine getirebilmeyi başaramamıştır. Çünkü, siyasi yeteneğini, gücünü ve enerjisini devrime yönelik somut hazırlıklara ve girişimlere yöneltmede yetersiz, daha tam ifadeyle eksik, sarsıcı bir ifadeyle söyleyecek olursam başarısız kalmıştır. İşte bunun içindir ki ayaklanmacı, "iyi hoşsunuz da, bunu nasıl başaracaksınız" diyebilmektedir. Devrimi kucaklayacak yegane somut politikanın nasıl hayata geçirileceğine dair somut hazırlık ve girişim görememiştir çünkü.

Bu sorun, karakteri itibarıyla Leninistlerin üstesinden gelebilecekleri bir sorundur. Çünkü ideolojik bir yanlışlığa dayanıyor ve bu nedenle de yine popüler dille söyleyecek olursak, kadroların üstesinden gelemeyeceği bir 'genetik bozukluğa' bağlı değildir. Ve böyle olduğu, o günden bugüne kadar ortaya konulan pratikle de görülmüştür.

Görüldüğü ve Gezi'de yaşayarak tecrübe etmiş olduğumuz gibi, Türkiye ve K.Kürdistan devrim güçleri, devrime dair somut konuşmamanın ve tüm siyasi yeteneğini, tüm gücünü ve tüm enerjisini devrime yönelik somut hazırlıklara ve somut girişimlere yöneltmemenin bedelini büyük bir ayaklanmayı iktidarın alınmasına yöneltmemekle ödedi.

Devrime somut yaklaşım, tüm siyasi yeteneği, tüm gücü ve enerjisi buna kanallandırmamanın bedeli ağırdır. Hiçbir siyasi irade (kişi, parti, oluşum vs) bu bedeli ödemekten kaçınmaz. Halen bu dersi alamayan, halen devrimin güncelliğini kabullenmeyen, halen Gezi Ayaklanmasını Türkiye ve K.Kürdistan devriminin bir önsüzü sanan, halen bu büyük ayaklanmanın gidebileceği en ileri noktaya gittiğini ve yazgısının bu olduğunu söyleyerek vicdan rahatlatan, halen çalışmaya ve mücadeleye anlayışını sorgulamayan ve halen kendi ideolojik (politik ve örgütsel) konumlanışını gözden geçirmeyerek yığınsal devrimci eylemler üzerine soyut laflarla gün dolduran ortalama siyasi iradelerin var olma şansını bitirmiştir.

Leninistler üzerlerine düşen dersi almıştır. Leninistler için tek sorun artık zamandır. Biliyoruz ki, Gezi ayaklanmasından daha büyük, daha kapsamlı ve ileri ayaklanmalar kapıda. Bu yüzden, Gezi aynasında ortaya çıkan eksikliklerimizi gidermemiz için fazla zamanımız yok. Zamanın kısıtlı olduğu durumların tek çözümlü ise, hızdır. Ancak her şeyi daha hızlı yapmayı başararak bu sorunun üstesinden gelebiliriz. Öyleyse dönemin şiarı; daha hızlı karar alma, daha hızlı harekete geçme ve daha hızlı sonuca ulaşmadır.

6 Mayıs İle Birleşik Devrim Mücadelesi Hedeflenmiştir

TKEP/L Yaşar Bulut Karargah Komutanı Teğmen Ali, 6 Mayıs 1972'de Denizlerin idamı üzerine bir açıklama yaptı, "6 Mayıs İle Birleşik Devrim Mücadelesi Hedeflenmiştir" dedi. Teğmen Ali'nin açıklaması şöyle:

"Deniz Gezmiş Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan devrimin üç yiğit evladı devrimimizin önderleri. Türkiye ve Kürdistan'da silahlı mücadeleyi başlatan ve yeni bir tarih yazılması için ilk adımları atan devrimci halk önderleridir. Yeni girişimlerin büyük cesaret ve kahramanlıklar gerektiği bilinciyle yola çıkan proletarya enternasyonalizminin sıra neferleridir Denizler. Denizler Türkiye ve Kürdistan'da bütün zorlukları yenecek ve zafere ulaşacak bir devrim mücadelesinin mimarlarıdır.

Her çağın kendi yarattığı kahramanları ve önderleri olur. Denizleri yaşadıkları toplumsal siyasal ve politik durumdan ayrı ele almak eksik olur. Denizler dünyada gelişen sosyalizm mücadelesinden etkilenerek yola çıktılar. Toplumsal değişim ve dönüşümün gerçekleşmesi için yeni mücadele yöntemleri gerekiyordu. Bunun için de o dönemin bütün reformist uzlaşmacı parlamenter politik örgütleri aşarak THKO savaş örgütünü kurdular. Bu uzlaşmacı çizgiyi aşmak kolay değildi elbette. Denizler marksizm-leninizmi bilince çıkararak ve onu derinleştirerek devrimci bir program yarattılar. Dünyayı değiştirmek için marksizm-leninizmi rehber haline getirip, uzlaşmaz savaşçı ruhu olan ve devrimci zor anlayışını esas alan devrimci bir örgüt yarattılar. Denizlerin uzlaşmaz yönleri devrime olan bağlılıklarının kanıtıdır.

Her çağın kendi yarattığı kahramanları ve önderleri olur. Denizleri yaşadıkları toplumsal siyasal ve politik durumdan ayrı ele almak eksik olur. Denizler dünyada gelişen sosyalizm mücadelesinden etkilenerek yola çıktılar. Toplumsal değişim ve dönüşümün gerçekleşmesi için yeni mücadele yöntemleri gerekiyordu. Bunun için de o dönemin bütün reformist uzlaşmacı parlamenter politik örgütleri aşarak THKO savaş örgütünü kurdular

Tarih birbirinden kopuk ele alınmaz. Doğada ve toplumda bütün olaylar birbirini etkiler. Denizler THKO'yu kurarken dünyada gelişen zora dayalı mücadele gerekliliğini bilince çıkararak hareket etmişlerdir. Her ülkenin kendi ekonomik ve toplumsal çelişkileri belirleyici olsa da dünyada yaşanan gelişmeler bunu etkiler; bu çeliklerin hızlanmasına ya da yavaşlamasına neden olur. Dünya'da yaşanan toplumsal köklü değişimler ve devrimler; Denizlerin mücadele anlayışının gelişmesine büyük katkı sundu. (...)

Devrimcilerin tarihsel görevlerinden biri devrim ve sosyalizm için savaşmaktır. Fakat bu yetmiyor. Ayrıca devrimciler devrimi politikleşmiş işçi sınıfı ve halk kitlelerinin yapacağından yola çıkarak, kitleleri devrim için hazırlamaktan geçecekleri bilerek hareket ederler. Denizler bunu başarmış önderlerdir. Burjuvaziye de korkutan budur. Devrimin toplumsal bir güç haline gelmesidir. Emekçi halklarımız Denizlerin bıraktıkları mirası sahiplendiler geleceğe taşıdılar. Tarihsel deneyim, birikim, mücadele ve toplumsal bilinç, ölümsüzleşen devrimimizin önderleri ile bütünleşmiştir. İşçi sınıfının güvenini kazanmak için doğrularda ısrar, politikada kararlı duruş ve ilkeli olmak gerekir. Denizler bunu yaşamda, söz ve

eylem birliğinin uyumuyla halkların sevgisini kazanmışlardır. Kararlı ve cesaretli olmak devrimci yaşamın her aşamasında gereklidir.

Denizler devrim sorununu pratik olarak görüyorlardı. Geleceğin bir sorunu olarak değil. Bir soruda cevap olarak 'Devrim yapmaktan geliyoruz' demeleri bunun en güzel örneğidir. Denizleri devrimci kişiliğinden soyutlamaya çalışan sermaye devletinin gücü buna yetmeyecektir.

Devrimci bir durum, devrimci zor araçlarıyla nihai amaca ulaşır. Bu anlayışla hareket eden Denizler Filistin'de gerilla eğitimi olarak yeni bir sayfa açmıştır. Bu sayfa nice zorluklar aşacak büyük kahramanlıklara tanık olacak uzun yürüyüşün ilk adımlarıydı. Bu yürüyüş THKO ile başladı TKEP/L ile devam ediyor. Denizlerin mirası olan bütün devrimci değerleri içinde barındıran Leninist Parti sınıf savaşımına teorik ve pratik marksist-leninist yaklaşımı, illegal mücadele anlayışı, uzlaşmaz ilkesel duruşuyla Denizlerin mirasçısı olduğunu kanıtıyor. Bilinç, yürek ve cesaretle, zafere büyük bir inanç ve kararlılıkla umut dolu geleceğe emin adımlarla yürüyor.

Deniz Gezmiş idam sehпасına giderken 'Yaşasın Kürt Türk Halklarının Birlikte Mücadelesi' sloganıyla proletarya enternasyonalizmi ve ortak düşmana karşı ortak mücadelenin gerekliliğini ve anlayışını bize gösterdi. Faşist devlet, Denizleri idam ederken halkların mücadele birliğini engelleyeceğini düşünüyordu. Denizlerin devrimci çıkışı, Kürdistan özgürlük mücadelesine büyük bir etkide bulunmuştur. Bugün, toplumsal devrimci bir güç olan PKK'nin devrimci ruhu Denizlere dayanır. Türkiye'de yaşanan sert sınıf savaşımı ve faşist askeri darbe, emekçi halklarımızın birlikte mücadelesi en zor dönemlerde bile engelleyemedi. 80 faşist darbesiyle 90'lı yıllarda yaptığı infazlar ve katliamlarla milyonları etkileyen devrimin gelişimini engelleyemeyen faşist devlet, devrimin önderlerini yok etmeye çalışarak bunu durdurmaya çalışmıştır.

6 Mayıs 1996'da PKK lideri Abdullah Öcalan'a 'Şam'da yapılmak istenen suikast girişiminin tarihi, dönem itibarıyla önemlidir. Devrimci durumun

ve iç savaşın sertleştiği bir dönemde böyle bir suikast girişiminin olması tesadüf değildir. Bu tarihin 6 Mayıs olması ise ayrı bir anlam taşımaktadır. (...) 6 Mayıs 1972'de Denizleri darağacına götüren ve devrimi engellemeye çalışan faşist devlet ile 1996'da aynı tarihte bir suikast girişimi ile PKK liderini katletmeye çalışan anlayışın ortak korkuları birleşik devrimin gücüdür.

Denizlerin yarattığı değerler ileri taşındı. Devrimin temel taşlarını atan Denizlerin mücadelesi büyüdü. (...). Birleşik devrim, bütün oyunları bozacak politik olgunluğa niteliğe ve birikime ulaşmıştır. Birleşik devrimin mücadelesi ve birikimi Rojava devrimiyle zafere ulaşmıştır. Rojava halk devriminin önünde uzun zorlu bir patika olduğu bir gerçektir. Fakat asıl önemli olan bu devrimin halklara taşıdığı güçtür. Denizlerle başlayan Rojava devrimiyle somutlaşan birleşik devrim mücadelesi yeni bir boyut kazanmıştır. Türkiye ve Kürdistan topraklarında HBDH oluşumu gösteriyor ki, Denizlerin idam sehпасında 'Yaşasın Halkların Birlikte Mücadelesi' sloganının tarihsel önemi şimdi daha iyi anlaşılmalıdır.

Denizlerin yarattığı değerler ileri taşındı. Devrimin temel taşlarını atan Denizlerin mücadelesi büyüdü. (...) Birleşik devrim, bütün oyunları bozacak politik olgunluğa niteliğe ve birikime ulaşmıştır. Birleşik devrimin mücadelesi ve birikimi Rojava devrimiyle zafere ulaşmıştır. Rojava halk devriminin önünde uzun zorlu bir patika olduğu bir gerçektir. Fakat asıl önemli olan bu devrimin halklara taşıdığı güçtür.

HBDH: 1 Mayıs'ta Safları Dolduralım, Mücadeleyi Büyütelim

"Her Yer Sur, Her Yer Cizre, Her Yer Taksim, Her Yer Direniş" diyen Halkların Birleşik Devrim Hareketi, 1 Mayıs'ta emperyalizme, sömürüye, faşizme, ırkçılığa ve soykırıma karşı safları doldurma ve mücadeleyi büyütmeye çağrısı yaptı.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH), "İşçilerin ve tüm ezilen halkların enternasyonal birlik, dayanışma, mücadele günü 1 Mayıs'ı emperyalist işbirlikçi faşist AKP'ye karşı yeni ve büyük direnişlerin başlangıcı yapalım" dedi.

HBDH açıklamasında, "13 yıldır Türkiye ve Kürdistan'ı yöneten AKP hükümeti ve onun diktatör heveslisi lideri RT Erdoğan'ın ve tekelci kapitalist düzenin geldiği nokta hırsızlıkla, rantçılıkla, rüşvetçilikle, doğa ve kadın düşmanlığıyla, çocuklara yönelmiş tecavüzçülükle ve bütün bu iğrençliklerin üzerini örtmek için yürütülen en rezil din tüccarlığıyla tam anlamıyla dibe vurmuş bir çürümüşlüktür. İşçi sınıfının ve tüm emekçilerin kazanılmış haklarına saldırıların, kiralık işçilik vb. iğrenç sömürü yollarıyla boyutlandırılmasıdır.

Sadece bunlar değil; her türlü muhalefetin cinayet, katliam dahil her yoldan boğulması, binlerce yurtsever ve devrimci siyasetçinin tutuklanması, Kürt ulusu için demokratik özerk-

lik ve özyönetim amacıyla direnen kahraman Kürdistan kentleri Silopi, Silvan, İdil, Cizre ve Sur'un katliamlarla yıkılması, halen büyük direnişle her biri Kobanê ruhunun temsilcisi olan Nusaybin, Silopi, Şırnak ve Gever'e karşı tam bir vahşetle saldırılması ve basın başta olmak üzere tüm hak ve özgürlüklerin sistematik olarak yok edilmesi, Alevi ve diğer inançlardan ve ezilen ulus ve ulusal topluluklardan halklarımızın sürekli aşağılanması ve üzerilerindeki baskının daha da şiddetlenmesi, kendi yasalarının ve hukuk sistemlerinin kendileri tarafından adeta paspasa çevrilmesi ve RT Erdoğan'ın her sözünün kanun haline getirilmesi, her fırsatta meşruyet kaynağı olarak gösterdikleri seçimlerin, 7 Haziran gibi işlerine gelmeyen bir seçim sonucu ortaya çıktığında bir çırpıda tekmelenip çöpe atılarak, ağızdan yalana döndürülmesi ve benzeri yollardan dizginsiz bir faşist terör de yaşanan derin çürümüşlüğe eşlik etmektedir.

Bu çürümeye, bu faşist teröre, bu işgal heveslerine ancak emekçi Türkiye ve Kürdistan halklarının birleşik mücadelesi dur diyebilir! Gün 1 Mayıs'ın

ruhuna uygun biçimde birlik olma ve birlikte mücadeleyi büyütmeye gündür!

Halklarımız bu vahşet politikalarına mahkum değildir. Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) sömürüye, emperyalist-kapitalist sisteme, her türden gericiliğe ve faşist

AKP hükümetine karşı işçilerin, gençlerin, kadınların, emekçi halklarımızın birleşik devrimci gücünü demokrasi, özgürlük ve insanca yaşam alternatifini ifade ediyor" dedi.

"İŞÇİLER!

1 Mayıs işçi sınıfının yarattığı büyük mücadelelerin eseridir. Emperyalist işbirlikçi tekelci karşı HBDH'nin öncülüğünde gelişen mücadelelerin başlıca öznelerinden biri işçilerdir. 1 Mayıs'ta hayatı durduralım, sokakları zapt edelim, direnişi her türlü mücadeleyle büyütelim.

GENÇLER, KADINLAR!

Sömürü ve her türden gerici-faşist tekelci kapitalist sistemini işçi, köylü, emekçi, öğrenci gençlik ve kadınlar yıkacak. Yeni yaşam kadınlar ve gençlik kuracak. HBDH gençliğin ve kadınların mücadele örgütüdür. 1 Mayıs'ta bütün sokakları ve alanları direniş mekanlarına dönüştürelim.

EZİLENLER, EMEKÇİ HALKLARIMIZ!

Dinsel, mezhepsel, ulusal, yerel ve cins ayrımcılığına ve her türden parça-

Sınıf savaşımının tarihsel gerçeğidir bu. Sermaye uzlaşmaz sınıf çelişkilerini devrime önderlik edecek kadroları yok ederek yada etkisizleştirme çalışarak kendi yıkılışını durdurmaya, yavaşlatmaya çalışır. İç savaş bu şekilde lehine çevirmeye çalışan sistemin her girişimi kendi yıkılışını hızlandırmaktan başka bir işe yaramaz. Tarihin akışı bireylerle sınırlı tutulmaz, onun için tarihin akışını hiç bir güç engelleyemez. Ne idamlar ne suikast girişimleri ne katliamlar kokuşmuş çürümüş egemen sistemi ve onun temsilcilerinin yıkılışını durduramayacaktır.

Türkiye ve Kürdistan devrimi kırk yılın verdiği büyük deneyimler, ödenen çok ağır bedellerden toprağa düşen her devrim savaşçısını yüreğinde yaşatarak, tarihsel deneyimlerden dersler çıkararak yıkılmaz bir güç haline gelmiştir. Denizlerin, Mazlumların, Mahirlerin, İbrahimlerin yarattığı kahramanlıklar ve destansı mücadele kararlılığı ve inancı ile bütünleşen birleşik devrimimiz zafere ulaşacaktır. Bu birikim, bilinç, cüret ve ödenen büyük bedellerle zafere, emekçi halkların olacaktır."

Denizlerin yarattığı değerler ileri taşındı. Devrimin temel taşlarını atan Denizlerin mücadelesi büyüdü. (...) Birleşik devrim, bütün oyunları bozacak politik olgunluğa niteliğe ve birikime ulaşmıştır. Birleşik devrimin mücadelesi ve birikimi Rojava devrimiyle zafere ulaşmıştır. Rojava halk devriminin önünde uzun zorlu bir patika olduğu bir gerçektir. Fakat asıl önemli olan bu devrimin halklara taşıdığı güçtür.

lanmışlığa karşı, direniş ve devrim tek yoldur, tek çaredir. Birleşmiş ve devrimci öncülüğe sahip halklar, ezilenler yenilmezdir. HBDH'nin öncülüğünde 1 Mayıs'ta birleşik mücadeleyi yükseltelim.

GEVER'İN, NUSAYBİN'İN, ŞIRNAK'IN, SİLOPİ'NİN DİREKEN KAHRAMAN HALKI VE KAHRAMAN DİRENIŞÇİLER!

Sömürüye, emperyalist-kapitalist sisteme, her türden gericiliğe ve AKP faşizmine karşı yürüttüğünüz kahramanca direnişiniz sadece Kürdistan'ın değil, Türkiye'nin, Ortadoğu'nun ve tüm dünya halklarının onurudur. HBDH olarak direnişinizi tüm gücümüzle sahipleniyoruz. 1 Mayıs'ta halklarımızı direnişi sahiplenmeye çağırıyoruz.

HBDH, işçilerin, gençlerin, kadınların, emekçi halklarımızın, ezilenlerin birleşik devrimci gücüdür. Safları sömürüye, emperyalist-kapitalist sisteme, her türden gericiliğe ve faşizme karşı direnmek isteyen, demokrasi, özgürlük ve insanca yaşam isteyen herkese açıktır.

1 Mayıs'ta emperyalizme, sömürüye, faşizme, ırkçılığa ve soykırıma karşı safları dolduralım, büyütelim."

DENİZLERİN BAŞUCUNDA

Baş tarafı 12. sayfada...

Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan konuşmanın ardından "Delikanlım İyi Bak Yıldızlara" denilerek şiir okundu ve Mücadele Birliği Platformu ve tüm bileşenleri adına konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada "Denizin, Yusufun, Hüseyinin yoldaşları hoşgeldiniz, Paramaz Kızılbaz'ın, Aziz Güler'in yoldaşları hoşgeldiniz. Biz bugün yine yoldaşlarımızın mezarları başındayız. Bundan 44 yıl önce faşizm yoldaşlarımızı astı ancak bu 44 yıl içinde acısız, ağatsız, kayıpsız, kavgasız, mücadelesiz bir günümüz geçmedi. Denizleri asanlar bugün hala hayatta. Onları asanlar bugün yanı başımızda bir halkı katlediyor, bodrum katlarında insanları kimyasal silahlarla katlediyor; Akdeniz'de Ege'de botlarla yüzlerce insanı ölüme yolluyorlar; kadınları oldukları her yerde öldürüyor; çocuklara tecavüzü meşru kılıyorlar. Görüyorsunuz yoldaşlar; düşman hala ayakta ve biz hala onlara karşı mücadele ediyoruz. Yoldaşlar; Denizler idam sehpa-sında söyledikleri 'Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Birlikte Mücadelesi' sözü öylesini söylenmiş bir söz değildi. Faşizme karşı, düşmanımıza karşı tek başımıza mücadele edemeyiz. Ezilen tüm halklar birlikte mücadele etmezsek kazanamayız. Bugün bu şiarı yükseltmenin tam zamanıdır" dendi.

Denizlerin kurmuş olduğu THKO'nun kuruluş bildirgesinin okunmasının ardından anma etkinliği türküler ve marşlarla devam etti. Denizlerin mezarı başındaki anmanın ardından Halit Çelenk'in mezarı ziyaret edildi. Devrimci Hukukçular burada bir konuşma yaptılar. ve "Devrimci Avukatlar Onurumuzdur" sloganı hep bir ağızdan haykırıldı.

Buradan Ulaş Bardakçı'nın, ardından Mahir Çayan ve Niyazi Yıldırım'ın mezarı başına gidildi. Burada yapılan konuşmada siper yoldaşlığı vurgusu yapılarak "Kızıldere THKP-C ve THKO militanlarının siperdaşlığa dair bize bıraktığı bir el kitabıdır. Bu mirasa ait olmak onurdur; bu mirası taşımak incelik ve çelikleşmektir. Denizlerin Mahirlerin bu izleri şimdi Rojava'da bir kez daha örülüyor. Kızıldere'yi anlamak isteyenler İspanya Barikatlarına, Kobane siperlerine baksınlar. Tarihi değiştirmek isteyenler; göğe fırlatılan bu iz fişeginin ışığında yol alıyor. Mirasları mirasımız, kavgaları kavgamızdır. Yaşasın siper yoldaşlığı!" dendi.

gaları kavgamızdır. Yaşasın siper yoldaşlığı!" dendi.

Son olarak Sivas Katliamında katledilenlerin mezarlarına başına gidilirken sık sık "Türküler Yanmaz, Pir Sultanlar Ölmez", "Sivasın Işığı Sönmeyecek", "Sivas Şehitleri Ölüm-süzdür", "Aleviler Birleşin Devrim İçin Savaşın" sloganları atıldı.

Burada yapılan konuşmanın ardından etkinlik sona erdi.

DENİZLERİN CÜRETİYLE ZAFERE KADAR DEVRİM

Baş tarafı 12. sayfada...

Yürüyüş sırasında devrimi tutsaklara selam gönderilerek "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atılırken, Kobane'de emperyalizmin İŞİD çetelerine karşı savaşan gerillalar da unutulmadı ve "Leninistler Kav-gada Kobane'de Savaşta" sloganları atıldı.

Yürüyüş boyunca THKO kurucuları ve devrim mücadelesinin ilk gerilla önderleri olan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın işçi emekçi ve yoksul halkların kurtuluşu için silahlı devrim mücadelesinin ilk kıvılcımını yakanlar oldukları ve devrim umudunu halkların yüreğinde ve bilincine yerleştirenler oldukları için idam edildikleri belirtildi. 44 yıl önce devrim mücadelesini sonlandırılmak için idam edilen üç genç devrimcinin düşüncelerinin her geçen gün çığ gibi büyüdüğü ifade edilerek bugün devrim olgusunun daha da ete kemiğe büründüğü ifade edildi.

Mehmet Ayvaltaş Parkı etkinlik için pankartlar afişler ve Denizlerin resimleriyle donatılmıştı. Yürüyüş korteji parkta Emeğe Ezgi'den "Adım Deniz, Devrimciyim" parçasıyla karşılandı. "İdamlar Bizleri Yıldıramaz", "Deniz Yusuf Hüseyin Yaşayor, Leninistler Savaşıyor" sloganlarıyla girildi. Parka girildiğinde ilk olarak Üç fidan şahsında tüm devrim ve komünizm savaşçıları adına saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizler Yaşayor Leninistler Savaşıyor" sloganları atıldı.

İlk olarak Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarından önce yazmış oldukları mektupları okundu.

Ardından Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci Öğrenci Birliği adına konuşmalar yapılarak Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kurucuları ve Türkiye devrim mücadelesinin ilk gerillaları olan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın o günün koşullarında ilk devrim kıvılcımını yakanlar olarak cüretle yola çıktıkları, işçi ve emekçilerde,

yoksul halklarda devrim umudunu yarattıkları belirtildi. Burjuvazi halklardaki devrim umudunu söndürebilmek için üç genç devrimciyi idama mahkum ettiğinde aynı uzlaşmaz tavırla devrim mücadelesine olan inançlarını haykırarak idam sehpalarına çıktıkları anlatıldı.

"İdam edilmek istenen işçilerin, emekçilerin, başta Kürt halkı olmak üzere ezilen, yoksul halkların devrim mücadelesine olan inancı, devrimin mümkün olabileceğine olan inancıydı. Burjuvazi 44 yıl önce Deniz Gezmiş Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı idam etti fakat onların devrim mücadelesi bugün dalga dalga yayılarak büyümeye devam ediyor. Devrimin gerçekleşme koşulları ise bugün çok daha fazla ve halklar her geçen gün onların yakıtı kıvılcımı devrim ateşine çevirmeye devam ediyor" denildi.

Yeni Demokrat Gençlik adına yapılan konuşmada da Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın başlattıkları devrim mücadelesinin bugün halen devam ettiği belirtilerek "Üç Fidan toprağa düşen tohumdur" denildi.

Etkinlikte devrim mücadelesini zindanlarda sürdüren Leninist tutsaklara, özellikle daha yeni 49 yıl hapis cezası almış olan Y.E.Mücadele Birliği dergisi yazı işleri müdürü Sami Tunca'ya selam gönderildi.

Devletin Kürt halkına yönelik katliamlarına da değinilerek halkların mücadele birliğinin her geçen gün büyüdüğü ifade edildi. Kobane'de emperyalizme ve onun İŞİD çetelerine karşı mücadele eden savaşçılar selamlandı.

Etkinlik kısa bir sinevizyon gösteriminin ardından Türkiye ve Kürdistan devrim mücadelesinde ölümsüzleşen devrimcilerin isimleri söylenip "Yaşayor" denilerek sonlandırıldı.

Emeğe Ezgi Konseriyle Denizleri Anıyor

Denizlerin idamının 44.yılında Emeğe Ezgi bir konserle Denizleri andı. Haftalar öncesinde çalışmalarına başlanan konser hazırlıkları, 6 Mayıs günü Kadıköy'de "Halkın Denizi Denizleşen Halkla Buluşuyor" şiarıyla yapılan Denizleri anma yürüyüşü ile birleştirildi. Afişler asıldı, bildiriler dağıtıldı, standlar açıldı.

Ve 7 Mayıs akşam 1 Mayıs Mahallesi Deniz Gezmiş Parkı da afişler ve pankartlarla donatıldı, konsere hazırlandı. Konser öncesi Mücadele Birliği ve EKA'nın standları da hazırlandı.

Sahne hazırlanırken küçük çocukların ellerinde Deniz baskılı küçük "Biz Devrimiz" bayrakları ile sahne ışıklarını kovalayarak neşeyle oynamaları, görülmeye değerdi. Saatler 20.00'ye gelirken "Selam olsun darağacında 3 fidana" diyerek başladı sunum. İlk olarak, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan nezdinde devrim savaşçıları için saygı duruşu ile başladı. Denizin vasiyeti okunarak, son isteği olan Rodrigo'nun Gitar Konçertosu eşliğinde

Deniz, Yusuf ve Hüseyinin son mektupları okundu.

Mücadele Birliği adına yapılan konuşmada önce Denizlerin çağrısına hiç düşünmeden koşup gelen 1 Mayıs'ın emekçi halkı selamlandı. Faşizmin emekçi halkları her gün daha katlanılmaz bir yaşama mahkum ettiği, Kürt halkının her gün katledildiği, Aleviler için Maraş'ta yeni bir Sivas harzılandığı söylenen konuşmada 1 Mayıs'ta Taksim yolunda, Rojava'da barbar İŞİD'e karşı savaşanlar selamlandı, Denizlerin bayrağının her yerde dalgalandığı anlatıldı. Konuşma, "Devrim ve sosyalizm mücadelesini ileri taşımak için birleşelim, örgütlenelim, Leninist Parti öncülüğünde mücadele edelim" diyerek bitti.

Ve Denizlerin kurduğu Devrimci Öğrenci Birliği adına konuşma yapıldı, "Denizlerin sınırları aşan devrimci mücadelesi sürüyor. Devrim olmadan hiç kimsenin

özgür olmayacağı düşüncesi, 'Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz' şiarında vücut bulmuştur" denilerek, "bugün özgürlüğümüz için, geleceğimiz için, yeni bir yaşam için yeni devrim için sokaklara akna zamanıdır" diyerek gençliği Denizleşmeye çağırdılar.

Devrimci dayanışma için gelen, Dersimspor taraftar grubu Direniş de pankartları ve sloganları ile gelmişlerdi. Sahnede onlar da söz aldı ve üç fidanlardan devralmış oldukları bayrağı tribünlerde ve tüm meydanlarda sürdürdüklerini söyleyerek Deniz, Yusuf ve Hüseyin'i selamladı.

Ve sahne Emeğe Ezgi'nin... Emeğe Ezgi, "Aşksolun sana çocuk" dizeleriyle çağırıldı sahneye. Adım Deniz ile başlayan konsere marş esnasında amfiden Deniz pankartı açıldı. Bayraklar dalgalandıkça sloganlarla ard arda marş-

lar ve türküler söylendi.

Denizleri anlatan parçalarla devam ettiler... Bütün hüznüyle "Şarkışla" söylenirken, ardından "Ertuğrul'a Ağıt" geldi. "Nurhak Sana Güneş Doğmaz" denilerek, "Devrim ya ruhumuzdur ya hiçbir yerde" diyen Denizler bir kez daha anıldı. Ve yeni marşlarından biri olan "Barış Budur İşte" denilerek barışa özlemi dile getirildi.

Socializmo Liberta söylenerek Che'den Deniz'e selam söylendi.

"Dersimo" ile halaylar çekildi, "Dile Yaman" ile hüznülenildi.

Ve Nazım'ın dizeleriyle Denizleri bir kez daha anlattılar. "Benerci Kendini Niçin Öldürdü" kitabındaki "Delikanlım" şiirini bestelemiş olan Emeğe Ezgi, ilk defa burada söyledi.. "İyi bak yıldızlara, onları göremezsin belki bir daha" dedi.

Emeğe Ezgi halk türkülleri ile devam ederken halaylar ve oyunlar başladı. Özgürlüğü için savaşan Şengal ve Kobane için de Rabin Serxwe ve Daweta Kobane söylendi.

Ve Çav Bella sahnenin önünü dolduran gençlerle hep bir ağızdan söylendi. Ardından Gezi ayaklanması ve ölümsüzleşenler selamlanarak hep bir ağızdan "Milyonlar" söylendi, sosyalizm ve devrim mücadelesini zafere kadar sürdürüleceğine söz verilerek "Söz Veriyoruz" marşı söylendi.

Konser bitti ama kimse ayrılmak istemiyordu. Alkış ve ıslıklarla Emeğe Ezgi yeniden sahneye çağırıldı ve "Adım Deniz" yeniden söylendi hep bir ağızdan.

Emeğe Ezgi konserini, zindanlardaki devrimci tutsaklar için sloganlar atarak coşkun ve neşenin doruğunda sona erdirdi.

DENİZLERİN BAŞUCUNDA

Mezar başına gelindiğinde tüm devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşu esnasında "Kalmasa da yüreklerimizden başka namluya sürecektir tek bir kurşunumuz, yine de Denizlerin, Yusuf'ların, Hüseyinlerin baş eğmeyen yoldaşları olacağız!" şiiri okunurken, sonrasında hep bir ağızdan haykırıldı: "Ötenler dövüşerek öldüler, Güneşe gömüldüler, Vaktimiz yok onların matemini tutmaya, Akın var güneşe akın, Güneşi zaptedeceğiz, Güneşin zaptı yakındır!"

Saygı duruşunun ardından Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan konuşmada "Denizleri anmak sadece onların mezarları başında durmak, şiirler, türküler okumak değildir. Onlar gibi

savaşmaktır. Bizler de Devrimci Öğrenci Birliği olarak 44 yıldır her alanda, her barıkatta faşizme ve onun kolluk güçlerine karşı savaşıyoruz. Bugün 'Denizler iyi çocuklardı, keşke ölmeseledir' demenin zamanı değildir. Onlar bu yola bilerek girdi ve sonlarının da bu olduğunu biliyordu. Devrimci Öğrenci Birliği size sesleniyor, Gün daha o gün değildir, derlenip dürülmesin bayraklar, dinleyin duyduğunuz çakalların ulumasıdır.

Topyekün faşizmi yaşadığımız bu günlerde gençlik okullardan fabrikalara, sokaklara her alanda çarpışmaya devam ediyor. Kavganın en yoğun yaşandığı Kürdistan'dan bu yana gençlik Denizlerden aldığı bayrağı burjuvazinin kalbine saplayıncaya kadar, şanlı devrimimizi gerçekleştirinceye kadar

mücadeleye devam edecektir. Komitemizimizde, konseylerimizde, üniversitelerde, sokaklarda gençliğin dinamik gücü ve ısrarı burjuvazinin ayaklarını

Denizlerin yoldaşları, her yıl olduğu gibi, bu yıl da onların mezarları başındaydı.

Sabahın erken saatlerinde Karşıyaka Mezarlığı'nda hazırlıklar yapılmaya başlandı. Denizlerin mezarını ziyarete gelenlerin yoldaşları ve bayraklarıyla karşılandı.

Saat 10.00'da Karşıyaka Mezarlığı 2 Numaralı Kapıda buluşan Denizlerin yoldaşları, Denizlerin mezarı başına yü-

rüdü. Yürüyüş esnasında sık sık "Yaşasın Devrimci Öğrenci Birliği", "Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Türk, Kürt, Arap, Ermeni Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Yaşasın Devrim, Yaşasın Sosyalizm", "Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

titretecek ve bu korku içinde yok olacaklardır. Son olarak bizler Denizlerin yoldaşları şunu net bir şekilde söyleyebiliriz, koşullar bizden yana ve her şey bizim kararlılığımıza ve cesaretimize bağlıdır. Devrim güncel ve sosyalizm güçlüdür." denildi.

... Devamı 11. sayfada

DENİZLERİN CÜRETİYLE ZAFERE KADAR DEVRİM

6 Mayıs 1972'de idam edilmiş olan THKO'nun kurucuları olan Türkiye'nin devriminin önderleri, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan idamlarının 44. yılında İstanbul'da Mücadele Birliği Platformu tarafından Kadıköy Altıyol'dan

Mehmet Ayvalıtaş Parkı'na yapılan bir yürüyüş ve parkta yapılan etkinlikle anıldı.

Mücadele Birliği Platformu bileşenleri saat 19.30'da başlayacak yürüyüş için toplanmaya başladığında, Kadıköy Altıyol'da TOMA ve çevik kuvvet yığımağı yapılarak olağanüstü bir güvenlik önlemi alınmıştı.

Mücadele Birliği Platformu bir yanında Marx, Engels, Lenin diğer yanında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın resimlerinin bulunduğu "Denizlerin Yolunda Zafere Kadar Devrim - Devrimci Öğrenci Birliği" yazılı pankart arkasında toplandı.

Ardından Devrimci Öğrenci Birliği üzerinde Deniz Gezmiş'in resmi olan ve idam sehпасındaki sloganlarından biri olan "Yaşasın Türk Kürt Halklarının Mü-

cadele Birliği" yazılı bir pankart açarak yürüyüşü başlattı.

Yürüyüş sırasında Partizan okurları ve Yeni Demokrat Gençlik de yürüyüş ve anmaya katılarak devrimci dayanışmada bulundular.

Kadıköy Altıyol'dan

Bahariye Caddesi üzerinden başlanan yürüyüş boyunca "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Cüretiyle Yürüyoruz İktidara", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Denizler Yaşıyor Leninistler

Savaşıyor", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara", "İdamlar Bizi Yıldırılmaz", "Denizlerin Cüretiyle Yürüyoruz Devrim", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Yaşasın Türk Kürt Halklarının Birlikte Mücadelesi", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın isimleri söylenerek hep birlikte "Ölümsüzdür/ Yaşıyor" denildi.

... Devamı 11. sayfada

Denizlerin Yoldaşları Antakya'da

Ölümlerinin 44. yılında devrimin üç önderi yapılan etkinliklerle anıldı.

Antakya Devrimci Öğrenci Birliği her yaptığı gibi, bu yıl da Samandağ'da Antakya halkıyla buluşarak Deniz Gezmişleri andı.

Saat 16.00'da Abdullah Cömert Parkında bir araya gelen kitle, burada uzun süre sloganlar attı; 16.30'da ise yürüyüş başladı. Yürüyüşe Liseli Kıvılcım da flamalarıyla katılarak destek verdi.

Yürüyüş boyunca Samandağ halkı alkışlarla ıslıklarla yürüyüşe destek verdi. Yol boyunca sık sık "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları atıldı.

Yürüyüş Eski Park'ta sona erdi. Ve burada hazırlanan programa başlamadan önce Denizler nezdinde ölümsüzleşen bütün devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşu sonrası DÖB ve Mücadele Birliği adına konuşmalar yapıldı. Bu konuşmaların ardından Liseli Kıvılcım da söz alarak devrimin üç önderini selamladı. Ayışığı Şiir Atölyesi de hazırladığı şiir dinletisini misafirlere sundu.

Sonrasında Ehlidar Müzik Topuluğu'ndan bir arkadaş, hazırlanmış olduğu şarkılarla etkinliğe destek verdi.

Etkinlik Güneşe Ezgi Müzik Grubu'nun hazırlanmış olduğu şarkıların hep birlikte söylenip halayların çekilmesiyle sona erdi.

Antakya \ DÖB

Adana'da 6 Mayıs Anması

"Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Denizler Yaşıyor Savaşıyor" sloganları sık sık atıldı.

Yürüyüş güzergahının büyük çoğunluğu tamamlandıktan sonra polislerin basın açıklaması yapılacak noktadan önce

yolu kestiği görüldü. Polislin yürüyüş halinde olan kitleye eylemi bitirme çağrısı yapmasına rağmen, kitle kararlı bir şekilde yürüyüşünü sürdürdü. Ardından polis, TOMA ve gaz fişekleri ile kitleye saldırdı. Ara sokaklara dağılan kitle eylemini sürdürmekten geri adım atmadı.

Mahalle halkının da yoğun desteği ile polis ile kitle arasında çatışma geç saatlere kadar sürdü.

Adana Mücadele Birliği

Adana Akkapı Mahallesi'nde Gezi Ayaklanması'ndan bu yana faal olan Direnerek Komitesi, mahallelerinde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmesinin 44. yılında anma eylemi düzenledi.

6 Mayıs Cuma akşam saat 20.00'de başlayan yürüyüşe Mücadele Birliği, HDK bileşenleri, DHF ve taraftar grupları olan Dev-ADS (Devrimci Adana Demirspor) ve Kaplan PenChe (Adanaspor) de katıldı. Yürüyüş görkemli bir şekilde başladı.

